

OLAT NIEUWS

JAARGANG 32 • NUMMER 2 • FEBRUARI 2006

IN DIT NUMMER

Winterserie Lage Mierde 10-12

Clubkampioenen 14-15

Trainingsweekeinde Wintelre 26-28

Pelgrimspad II 30-31

*De futuristische voetgangersbrug in het parkoers van de Grenzeloze Tocht
Foto: Mirjam Kies*

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 766, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Berselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Berselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Berselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Francien vd Laar,
040 2552742/0499 471298

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

ERELEDEN

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester, Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers, Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

Voorwoord

Winterserie. De wintermaand januari kan veelbelovend zijn; dat bewees afgelopen week, toen wij onze winterserie in Lage Mierde organiseerden. Daar mochten wij 1315 wandelaars inschrijven. Dat is in de eerste maand van het jaar nog nooit gebeurd bij OLAT. De weersvoorspellingen waren zeer goed, en werden werkelijkheid. 's Morgens in alle vroegte kwamen de eerste zonnestralen al tussen de bomen door. Het was dus een bijzonder mooie dag, en een zeer geschikte omgeving voor de wandelaar. Men was dan ook zeer tevreden, vooral over de mooie routes die waren uitgezet en de goede verzorging onderweg. Later bij de evaluatie van het evenement, reken je uit wat er verbruikt werd op de verzorging: 200 liter soep, 60 broden, 7 potten koffie. Daarnaast nog bouillon, thee en cacao. Het succes van zo'n wandeling hebben we vooral te danken aan alle vrijwilligers die zich hiervoor inzetten. Dat zijn 35 personen! Nogmaals alle dank.

Grenzeloos. We kijken nog even terug naar 2005. Vooral naar de laatste wandeling, de Grenzeloze Tocht. Deze mogen we ook toevoegen aan de lijst van geslaagde wandelingen. Milieu 2000 uit Lommel had ruim 1100 en OLAT ruim 800 wandelaars. Zij waren weer zeer content over de route en verzorging onderweg, en daar doen we het voor.

Spoorwegovergang. Dan nog een kort berichtje over Brabant dat ik las in 'Lopend Vuur'. De kans dat de helft van alle spoorwegovergangen dichtgaat in de driehoek Den Bosch-Boxtel-Tilburg is reëel. Te Voet en de Fietsersbond proberen gezamenlijk het niet zo ver te laten komen. Ze proberen in elk geval de voor wandelaars en fietsers belangrijke overgangen open te houden. Misschien zijn er ook OLAT-wandelaars die hier hun aandacht aan kunnen en willen besteden. Daarom doen wij graag een beroep op onze leden in de betreffende regio.

Wie wil er attent zijn op nieuws over ophanden zijnde afsluitingen in de krant of officiële publicaties? Wie wil contacten leggen met overheden en andere partijen? Neem contact op met de regiocoördinator Brabant van Te Voet of met Reijnoud de Haan, tel. 073-6570217. Alle hulp is welkom.

Ik eindig met de bekende spreuk:

DUS, AAN DE WANDEL!

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

KALENDER

Winterserie, Lierop	19 februari
Eifelreis, Monschau - Eupen	11 maart
Winterserie, Boskant	19 maart

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactie

Margriet Fischer (coördinatie)
Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
0495 539421, margriet.fischer@home.nl
Peter van de Ven
Mirjam Kies

Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
margriet.fischer@home.nl
voor plaatsing in het februarinummer:
uiterlijk 18 februari

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 2

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
Onze jarigen	3
Trompettertjes <i>Theo Tromp</i>	4
Ledenadministratie mutaties	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen	6
Clubreizen; 39 ^e Winterserie	7
Lange-afstand-, prestatie- en snelwandelen	8
Snelwandelen in Flevoland <i>Klaas Bakker</i>	9
Landgoederen in winterse sferen <i>Ad van Asten</i>	10-12
Wandelen en wat ik zoal tegenkom <i>Christiaan Koehler</i>	13
Gezonde rivaliteit binnen OLAT <i>Mirjam Kies</i>	14-15
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	18-19
De Tour du Mont Blanc 2 <i>Piet Jansens</i>	20-23
Van Luijkgestel naar Lommel en... terug! <i>Ad van Asten</i>	24-25
'Als er maar vooruitgang in zit' <i>Mirjam Kies</i>	26-28
Kerstman op bezoek bij wandelen op dinsdag <i>Kees van Iersel</i>	29
Winterserie Lierop/Clubreis Monschau - Eupen <i>Mirjam Kies</i>	29
Van 's Hertogenbosch naar Middelbeers <i>Henri Floor & Coos Verburg</i>	30-31
Hallo wandelaars <i>Inge Mol</i>	32

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Het gaat goed met de wandelsport en goed met OLAT. Er wordt steeds meer gewandeld en er komen steeds meer disciplines – en dus leden – bij. Denk maar eens aan Nordic Walking en het GPS. OLAT doet daar dapper aan mee en dat niet alleen, er zijn in 2005 ook nog nieuwe tochten bijgekomen, zoals de Stiltewandeling, de Avondvierdaagse in St.-Oedenrode, en de Rooise Wandelingen op dinsdag, eveneens in St.-Oedenrode.

Het aantal leden groeit gestaag. Op 1 januari stond de teller op 868.

Kortom, een gezonde uitdijende vereniging. Maar ja, het is al zo vaak gezegd: „leder voordeel hep zijn nadeel” (en andersom). Die uitbreidingen leveren veel werk op en kaboutertjes die 's nachts het werk doen, zijn schaars tegenwoordig.

Gelukkig zijn er veel OLAT-leden die een handje helpen (en zelfs buiten OLAT).

Daar zijn we hartstikke blij mee, maar we verwachten de komende jaren wel een toename van bestuurlijk werk. De huidige bestuursleden zijn wel allemaal enthousiast, maar niet allemaal van plan door te gaan tot hun 80^e.

U raadt het natuurlijk al. We zoeken op termijn een aanvulling van het bestuur. Liefst iemand met bestuurlijke ervaring en een vooruitziende blik; en het allerliefst een vrouw, want het huidige bestuur bestaat geheel uit mannen.

Vrouwen hebben – het is alom bekend – nu eenmaal een andere invalshoek, daarom. Inwerken in een andere functie dan bestuurslid is ook mogelijk.

Heb je interesse, aarzel niet en geef even een seintje aan het secretariaat.

-Kees van Vessem-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

FEBRUARI

15	Toon van Wordragen	Weert
15	Piet Royakkers	Nuenen
15	Mieke Raaijmakers	Veghel
16	Carlien van Woensel	Oost West en Middelbeers
16	Frank Koster	Hilversum
17	Sjaan Cissen	Nistelrode
17	Ad van der Waal	Bergen Op Zoom
17	Petra Tops	Veldhoven
17	Iris van Limburg	Nijmegen
18	Doortje v/d Akker	Eindhoven
18	Mart Buijtels	Helmond
18	Gerrie Makkink	Eefde
18	Francien van Genugten	Sint Oedenrode
20	Ineke Daelmans	Helmond
20	Marij Baggermans	Helmond
21	Miquel Robbemont	Son
21	Hans Bontekoe	's-Hertogenboschbosch
21	Henny van Megan	Rhenen
21	Ria van der Heijden	Volkel
22	Anne Radder	Poortugaal
22	Loek Labout	Amsterdam
22	Jan van Berkel	Erp
22	Jeroen van Altveer	Eindhoven
22	Corry v.d. Burgt	Son
23	Conny Nakken	Weert
23	Sjaan Selten - v.Diepenbeek	Mill
23	Gonnie Kessler	Son
24	Piet Bernaerts	Weert
24	Servee Derks	Leiden
25	Theo Tromp	Weert
25	Niels Martens	Rijsbergen
26	Alie Houthuizen	's-Gravenhage
27	Ellie Perham	Eindhoven
27	Harrie Rooijmans	Nuenen
27	Maja de Wit	Zijtaart
27	Peter van Dijk	Oisterwijk
28	Lian Kapteyns - Verhagen	Son
28	Theo Klanke	Vlissingen
28	Jackeline Wiertsema - Strating	Geldrop
28	Conny Dubbeling	Veghel
29	Ton Schenkelaars	Veldhoven

MAART

1	Annie Schatorjé	Helmond
2	Gerrit Arfman	Kapel Avezaath
2	Herman Dekker	Eindhoven
2	Jan van Daltsen	Eindhoven
2	Anneke Helder - Verlinde	Delft
3	Frank Weimar	Best
3	Patrick van Bosch	Borgerhout
3	Jos van de Velden	Sint Oedenrode
4	Corry de Vries - Mimpen	Veldhoven
4	Ad van Hastenberg	Sint Oedenrode
4	Margriet van den Boogaard - van Heel	Berlicum NB

5	Henk van den Boom	Wijchen
6	Jos Raaijmakers	Nuenen
6	Jan van den Elzen	Volkel
7	Wendy Bissels	Tilburg
8	Ton Trienekens	Eindhoven
9	Frans Mostert	Maassluis
9	Coos Verburg	Driebergen
9	Clara van Dooren - van Rooij	Best
10	Tonnie de Boer - Weeda	Ommel
10	Rob Vaessens	Deventer
10	Patty Sonnemans	Helmond
10	Marijke Leenders - Migchels	Aarle Rixtel
10	Maria Kuiper - v/d Bersselaar	Eindhoven
10	Jan Ronner	Utrecht
10	Tonnie de Boer - Weeda	Ommel
10	Cor van der Heijden	Geldrop
10	Ad Duijm	Waalwijk
11	Frits Mennen	Heteren
11	Hannie Sterken - Verberne	Helmond
11	Adi Heussen	Helmond
12	Pieta van Boxmeer	Boekel
12	Riek Donkers	Veldhoven
12	Gerrit van Haandel	Zeeland
13	Marietje Jansen	Uden
14	Gerard Verspeek	Weert

Langdurig lidmaatschap

Tijdens de Algemene Ledenvergadering zullen enkele mensen wegens langdurig lidmaatschap in het zonnetje gezet worden.

De volgende personen waren in 2005 25 jaar lid:

Piet Knoester • Anne Radder • Ria Vredenburgt

10 jaar lid waren:

Jos v.d. Bersselaar • Elly Borst-Brunsmann • Frits van Duijnhoven • Ria Hageman • Anneke Hekker • Peter Ruijters

WANDELPADEN

Airbornepad Market garden

116	Jaap Haalboom	Ede
117	Alie Bos-op den Kelder	Wageningen
118	Afra Neuhuijs-Zuilen	Ede
119	Jos Willems	Helmond
120	Jan van den Hurk	Helmond

Julianatocht Polen – Tsjechië.

Indien er voldoende belangstelling is, wil ik op basis van gedeelde kosten een reis met minibus organiseren naar de Driedaagse in Polen en Tsjechië, de Julianatocht. De geschatte kosten voor overnachtingen, ontbijt, lunch, vervoer en deelname zijn € 545,-. De periode is van 27 april t/m 6 of 7 mei 2006. We zullen onderweg ook wandelen in de Saksische Schweiz. Mocht je belangstelling hebben, neem dan contact op met Theo Tromp m.h.tromp@hccnet.nl

100 Engelse Mijl op Island of Mann

Ook dit jaar willen we een groepsreis organiseren naar deze 100 Mijls/24 uurswedstrijd. Er zullen twee mogelijkheden zijn. Een 7-daagse busreis via Engeland met excursies (2 dagen), Eiland Mann (3 dagen) en terugreis in twee dagen. Overnachting in B&B (logies/ontbijt). Vooraf aan de wedstrijd zal een rondtour over het eiland gemaakt worden over het bekende 85-mijl parkoers van Mann. Deze reis is ook geschikt voor niet-wandelaars. Een andere mogelijkheid is een vlucht vanaf Brussel en dan op het eiland Mann aansluiten bij de groep. Heb je belangstelling, geef je dan vrijblijvend op, zodat er een kostenplaatje gemaakt kan worden. De reis wordt gemaakt van 23 t/m 29 augustus 2006. Opgave bij Theo Tromp m.h.tromp@hccnet.nl

Winterserie RWV, 8 januari 2006: 5 en 10 km snelwandelen + 10 km prestatie

Op zondag 8 januari 2006 werd door RWV in het Kralingse Bos de eerste snelwandewedstrijd van dit jaar georganiseerd. Het was de vierde wedstrijd van de RWV-winterserie. Met een graad of 3 en weinig wind was het ideaal snelwandelweer.

De 10 km wedstrijd werd gewonnen door Jacques van Bremen (RWV), die in de RWV-winterseries veel progressie maakt. Jacques verbetert dit seizoen iedere keer zijn tijd van de vorige winterserie-wedstrijd en was deze keer maar liefst bijna twee en een halve minuut sneller dan de vorige keer.

Zes OLAT-leden namen deel aan deze winterserie. Aan de 10 kilometer wedstrijd deden 26 atleten mee, waarvan 4 OLAT-leden.

Kees Lambregts, had al een tijdje niet meer deelgenomen aan wedstrijden, begon de wedstrijd heel rustig en versnelde daarna wat. Hij liep zijn eigen wedstrijd en werd met 56.01 nog achtste. Dit is een hele mooie tijd, zeker als je een jaar lang uit de running bent geweest.

Boetje Hulselan begon de wedstrijd samen met Frans Leijten, Alex Wijsman, Hans van Ginneken en Marleen Radder. Boetje had de langste adem en kon op het eind het meeste versnellen, waardoor hij voor het eerst onder de 58 minuten kon komen. Net als Jacques loopt Boetje iedere winterserie weer sneller dan de vorige keer.

Ronnie Timmermans - uitkomend voor RWV - had zijn wedstrijd goed opgebouwd en kon wederom onder het uur finishen. Met een tijd van 59.18 was hij slechts 1 seconde langzamer dan de vorige keer.

Ernst westerhoff liep zijn eigen race in de prestatieklasse in was zeer tevreden met zijn tijd van net boven het uur.

De 5 kilometer wedstrijd trok dit keer 15 deelnemers, hetgeen best veel is voor deze afstand.

De eerste twee plaatsen werden door OLAT-leden opgeëist. Klaas Bakker nam bij start de leiding, maar werd halverwege ingehaald door Marco Timmermans - uitkomend voor RWV - , die de wedstrijd heeft gewonnen. Klaas bleef wel vlak bij Marco in de buurt en werd tweede op 11 seconden. Marco snelwandelt de laatste tijd wat minder, omdat hij ook voetbalwedstrijden fluit. Echter het snelwandelen is hij zeker niet verleerd.

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen te Rotterdam, 8-1-06

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	47:27	12,6
2	Dirk Bogaert (B)	Meetjesland	1958	47:55	12,5
3	Victor Mennen	Unitas	1963	49:51	12,0
4	Pedro Huntjes	Unitas	1967	50:29	11,9
5	Theo Koenis	RWV	1984	51:57	11,5
6	Hans van der Knaap	RWV	1959	52:24	11,5
7	Frank van der Gulik	RWV	1977	52:51	11,4
8	Kees Lambregts	OLAT	1959	56:01	10,7
12	Boetje Hulselan	OLAT	1955	57:44	10,4
17	Ronnie Timmermans	RWV / OLAT	1982	59:18	10,1

Prestatie

Ernst Westerhoff	OLAT	1939	1:01:42	9,7
------------------	------	------	---------	-----

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen te Rotterdam, 8-01-06

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Marco Timmermans	RWV / OLAT	1984	29:35	10,1
2	Klaas Bakker	OLAT	1937	29:46	10,1
3	Ad van Oyen	av Weert	1944	30:08	10,0
4	Hans van Wakeren	Unitas	1949	30:56	9,7
5	Rudolf Girards (D)	Buchenhöhe	1938	30:58	9,7

WANDELPOOL AIRBORNEPAD MARKET GARDEN: OPGAVE VOORAF BIJ THEO TROMP

Datum	Etappe	Afstand	Traject	Starttijd	Startplaats	Openbaar vervoer
25-01-2006	8	19	Mook - Beek	10.30 uur	Gemeentehuis Mook	Buslijn 83 vanuit Nijmegen
01-02-2006	9	21	Beek - Oosterhout	10.30 uur	Hotel 't Spijker Beek	Buslijn 80 vanuit Nijmegen
08-02-2006	10	24	Oosterhout - Heteren brug A50	10.30 uur	Zandstraat Oosterhout	Buslijn 3 vanuit Nijmegen
15-02-2006	11	25	Heteren - Arnhem	10.30 uur	Bushalte brug A50 Heteren	Buslijn 6 vanuit Arnhem

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Willem Schoonhen

nieuwe adres : Japiksestraat 32 ,5624 EC Eindhoven

Frits van Duijnhoven

Bindersestraat 46 moet zijn: Bindersestraat 42,
5701 SZ Helmond

AANMELDINGEN

Dhr. Hans Pranger, Haveltweg 27, 5423 VV Handel

Dhr. Ad van Rooij, Kruidenlaan 15, 5491 KL Sint Oedenrode

Dhr. Leo Schuurmans,

Zandvoortsestraat 8, 5453 SL Langenboom

Mevr. Jessica Hoevenaars, Kievitlaan 29, 5427 VG Boekel

Dhr. Fried van Bokhoven,

Boskantseweg 73, 5492 VA Sint Oedenrode

Dhr. Arno Naethuijs, Lohengrinlaan 29, 5625 EK Eindhoven

Dhr. Walter Hagelaars, Boksprong 14, 5683 LT Best

Mevr. Lineke den Boer,

Swelincplantsoen 132, 3335 AP Zwijndrecht

Dhr. en Mevr. Cor en José van der Linden - van der Coer

Weemveld 7, 5411 TT Zeeland

Mevr. Maria Foolen, Laar 11, 5492 HG Sint Oedenrode

Mevr. Anja van de Wetering, Taanstraat 29, 3143 BG Maassluis

Mevr. Janny Tijbosch - Waegemakers,

Nobisweg 30, 5473 RD Heeswijk-Dinther

Dhr. Tinie Snoeijen, Schoolstraat 17, 5591 HK Heeze

Mevr. Minet Vlassak, Klimopstraat 26, 5682 CJ Best

Dhr. Peter Rijkers, Frankendaal 31, 5653 PD Eindhoven

Mevr. Nelleke van Gennip-Bekx, Hekelstraat 9, 5731 JD Mierlo

Mevr. Reina Perdijk, Het Puyvan 12, 5672 RE Nueneen

Minke Scheepens (Jeugd lid), Plataan 9, 5091 RP Oost West en Middelbeers

Mevr. Ria Vischer, Koningskruis 24, 5081 XM Hilvarenbeek

Mevr. Paula Wijten, Gildelaan 12, 5081 PH Hilvarenbeek

Dhr. Otto Ahlers, Stillendijk 36, 5657 AV Eindhoven

Dhr. en Mevr. Cor en Paula Kersten, Breukrand 404, 5403 LJ Uden

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP per 31-12-2005

Mevr. Tonny van Helvoirt, Geffen

Dhr. en Mevr. Peter en Ellen Kenti-Werkhoven, Eindhoven

Mevr. Tonny Beijers, Ysselsteyn

ZIEKENBOEG

Piet de Ruyter werd 25 januari geopereerd in het Catharinaziekenhuis in Eindhoven.

Hoelang hij daar moet blijven is nog niet bekend.

Zijn huisadres is Klimopstraat 11, 4818 BZ Breda.

Winterserie SV de LAT : 20 km prestatie te Zaandam 15 januari 2006

De eerste prestatietocht van de winterserie van SV de LAT werd ook onder zeer gunstige weersomstandigheden gelopen. Doordat deze tocht samen viel met het OLAT-trainingsweekend, verscheen maar 1 OLAT-lid aan de start. In totaal namen 14 deelnemers aan deze tocht deel. Jan de Jonge had stoute plannen en ging meteen hard van start tezamen met Frank van der Gulik. Marleen Radder was ook niet voor niets gekomen en wilde ook presteren.

Daar achter liepen Jaap Visser, Ernst Westerhoff en Frans Leijtens. Jan bleef ruim onder de 2 uur grens, hetgeen Frank ook presteerde. Marleen nam de derde plaats voor haar rekening.

Ons lid Ernst werd zesde vlak achter Jaap Visser.

Gebruikte bron: verslag van Gerard en Evelyn van Blaricum

Winterserie SV de LAT: 20 km prestatie te Zaandam 15-01-06

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jan de Jonge	SV de LAT	1946	1:55:39	10,4
2	Frank van der Gulik	SV de LAT	1977	1:57:35	10,2
3	Marleen Radder - Willems	RWV	1951	2:07:11	9,4
4	Frans Leijtens	SV de LAT	1976	2:11:31	9,1
5	Jaap Visser	SV de LAT	1937	2:12:28	9,1
6	Ernst Westerhoff	OLAT	1939	2:12:33	9,1

Wekelijkse wandeltrainingen in Eindhoven

Bij voldoende belangstelling wordt iedere woensdagavond van 19.30 tot 21.30 uur wandeltrainingen gehouden rond de Karpendonkse Plas. Eén maal per maand zal Henk Plasman een training verzorgen. Voor de andere avonden zal een beroep gedaan worden op enkele andere trainers c.q. wandelaars met grote ervaring. Deze avonden zijn zowel bestemd voor de snelwandelaars alsmede voor gewone wandelaars, die hun techniek willen bijschaven of alleen gewoon lekker willen trainen. Verder is het natuurlijk leuker om in een groep te trainen dan alleen.

Als je hieraan wilt deelnemen, gaarne dit van te voren opgeven bij Hans de Vries, zodat je zeker weet of de training doorgaat en dat je niet voor niets komt.

Verzamelen op de parkeerplaats aan de Sumatralaan bij de Karpendonkse Plas.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de veertien dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek.

In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Truus van Vessem 040 2110413

Jos Scheepers 0495 535848

Kees van Iersel 0411 621706

PROGRAMMA 2005/2006

Datum	Route	Startpunt
14 feb	de Panroute	Huize Providentia, ten Brackezaal Albertlaan 19, 5590 AB Sterksel
28 feb	Vennentocht	de Posthoorn, Posthoornseweg 8 5062 SZ Oisterwijk
14 mrt	Langs Gorp en Rovert	Café de Zwaan, Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
28 mrt	Sterrenbos	Café de Zwaan, P.Dondersplein 7 5271 AA St. Michielsgestel
11 apr	Maasduinenwandeling	Restaurant De Wellse Hut 5855 EM Well (L)
25 apr	Het Klompenpad	Café de Trol Lennisheuvel 57, 5281 LD Boxtel

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep St.-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 4 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode

PROGRAMMA 2006

Datum	Startpunt
07 feb	Den Toel
14 feb	Den Beckart
21 feb	't Riethof
28 feb	Oud Rooy
07 mrt	Den Toel
14 mrt	Den Beckart
21 mrt	't Riethof
28 mrt	Oud Rooy
04 apr	Den Toel
11 apr	Den Beckart
18 apr	't Riethof
25 apr	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is voortaan gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen	0413 475467 of
Theo Tromp	0495 450325

CLUBREIZEN 2006

zaterdag 11 maart	GR AE	Monschau – Eupen	23 - 17 km
zaterdag 29 april	GR 578	Menil – Pont de Vilette	26 - 17 km
zaterdag 24 juni	GR 56	Malmédy – Bütgenbach	24 - 15 km
zaterdag 26 aug.	GR 576	Nadrin – Huy	25 - 19 km
weekend 23/24 sept	GR AE	zat. Chiny – Chassepierre	17 km
		zon. Marbehan – Suxy	20 km
zaterdag 28 okt	GR 573	Brug Belleheid – Theux	24 - 17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00

Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Futlaan) 7.35 uur

Weert NS 8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,

6006 ZM Weert, 0495 537775

toon.van.wordragen@hetnet.nl

39^e WINTERSERIE

Startbureau: Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie. Inschrijving vanaf 07.30 uur.

Kosten:	10 en 15 km	€ 2,60
	20 km	€ 3,10
	30 km	€ 3,50
	40 km	€ 3,50
	60 km	€ 4,00

Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapkaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapkaart. Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Nordic wandelen: Tijdens de winterserie wandeltochten zijn wandelaars die het Nordic wandelen beoefenen van harte welkom. Deze wandelaars starten om 11.00 uur en kunnen naar keuze 10/15 of 20 km afleggen.

informatie: Marinus van Roosmalen

Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode

Tel/Fax +31 (0)413 475467/+31 (0)495 450325

winter@wandel-olat.org, www.wandel-olat.org

AGENDA

19 februari 2006

Lierop

Zaal 'van Oosterhout'

van Dongenstraat 18, 5715 AL Lierop

Afstanden/starttijden 40-30 km 08.00-09.30 uur

20-15 km 09.00-12.30 uur

Sluiting 15-20-30-40 km 17.00 uur

19 maart 2006

Boskant

Café-Restaurant 'Het Riethof'

Pastoor Teurlingsstraat 30, 5492 Boskant

Afstanden/starttijden 60 km 07.00-07.30 uur

40-30 km 08.00-09.30 uur

20-15-10 km 09.00-12.30 uur

Sluiting 10-15-20-30-40 km 17.00 uur

60 km 19.00 uur

Stand clubkampioenschap per 20 januari 2006

1	Ernst Westerhoff	850
2	Kees Lambregts	625
3	Boetje Huliselan	590
4	Ron Timmermans	540

Competitieprogramma 06 OLAT-clubkampioenschap

10 feb	Horst	Eur	100-75 km	430-350
12-feb	Zaandam	P	30 km	schema
5 mrt	R'dam	W/P	10 km*3) *)Best of 3	schema
11 mrt	Westhoek	L.A.	100 - 80 km	430-360
12 mrt	Olland	W/P	alle afst. Bonus 5 km 50 pt; rest 250 punten	schema
19 mrt	Boskant	L.A.	60 km	250
25 mrt	A'dam-Hoorn	P	42.195 goud 200; zilver 175; brons 150	100
8 apr	Castricum	L.A.	60 km	250
15 apr	Sittard	L.A./p	80 km Bonus: schema binnen 13 uur	360
22 apr	Loon op Zand	P/15 uur	95 km Bonus: schema boven 95 km	350
22 apr	Haarlem	Eur	100 km	430
28 apr	Rotterdam	L.A.	80 km Bonus: schema binnen 13 uur	360

*)Voor de winterserie W/P tochten van RWV geldt: alleen beste tijd jan/mrt telt mee; alleen beste tijd nov/dec telt mee.

OLAT Leden dienen zich binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht te melden bij:

Ad van Asten, tel 0499-473767 of per e-mail: a.asten1@chello.nl

Boetje klasseert zich voor NK senioren 5000 meter indoor

Boetje Huliselan heeft zich als 10e van de 11 deelnemers geklasseerd voor het NK senioren 5000 meter indoor. Een prachtig resultaat in zijn nog korte snelwandelcarrière. Deze wedstrijden hebben 28 januari in Gent plaatsgevonden. Volgende maand worden de resultaten gepubliceerd.

Boetje en Klaas nemen deel aan World Masters in Linz

Boetje Huliselan en Klaas Bakker van OLAT zullen, samen met Alex Wijsman en Bernard Krabbendam van SV de LAT, Nederland vertegenwoordigen op de snelwandelwedstrijden van de World Masters Atletiek Kampioenschappen 2006 in Oostenrijk.

Deze kampioenschappen worden van 15 t/m 20 maart gehouden in Linz. Op vrijdag 17 maart staat 3000 meter snelwandelen indoor op het programma. En zondag 19 maart wordt op een wegparcours van 2 kilometer de 10 kilometer afgelegd.

De World Masters zijn de wereldkampioenschappen atletiek voor atleten boven de 35 jaar. In totaal doen hier meer dan 3000 atleten aan mee, onder wie 64 Nederlanders.

Zie www.linz2006.com voor meer informatie over dit toernooi. Wij wensen de vier Nederlandse snelwandelaars heel veel succes in Oostenrijk.

Als je Boetje, Klaas, Alex en Bernard in Linz wilt aanmoedigen en je samen wilt reizen met anderen, geef dat dan vóór 1 maart door aan Hans de Vries. De belangstellenden zullen met elkaar in contact worden gebracht, zodat ze onderling reisafspraken kunnen maken.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
12 feb	Zaandam	SV de LAT	Winterserie prestatietocht 30 km op parcours rondom de Jagersplas, J.A. Laanplein, 12:00 uur
26 feb	Zaandam	AV Zaanland	NK 3000 meter junioren & masters indoor. Sporthal de Vang Belangstellenden voor 1 feb. melden bij Hans de Vries
5 mrt	Rotterdam	RWV	Winterserie snelwandelen (5/10 km) & prestatietocht (10 km). Sportcomplex Langepad, 11.00 uur
12 mrt	Olland	OLAT	Snelwandelwedstrijden en prestatietochten op de weg Ontmoetingscentrum 'De Holm' Pastoor Smitsstraat 40 50 km : 10.30 uur, 30 km : 11.30 uur, 20 km : 13.30 uur, 5 km : 12.30 uur Ook voor de sportieve wandelaars. Alleen voor de 50 km geldt een minimale snelheid van 7 km/u Voorinschrijven kan tot 1 maart op www.inschrijven.nl of bij Hans de Vries Na-inschrijven kan tot een half uur voor elke start
17 mrt	Linz, Oostenrijk	ÖLV	World Masters 3000 meter indoor. Zie www.linz2006.com
19 mrt	Linz, Oostenrijk	ÖLV	World Masters 10 km weg. Zie www.linz2006.com
19 mrt	Rotterdam	RWV	Uurwedstrijd snelwandelen op baan. Langepad. Heren: 13.15 uur, Dames en junioren: 12.30 uur Inschrijven voor 1 maart: snelwandelen@RotterdamseWandelsportVereniging.nl
25 mrt	Zaandam	SV de LAT	Amsterdam - Hoorn, 42,195 km. Wingerdweg 260, 10.45 uur

Snelwandelen in Flevoland

Zaterdag 17 december gaan Boetje Huliselan en ik vanuit Vught naar Dronten om een 10 km snelwandelwedstrijd te lopen. Ad van Oyen is ook bij ons ingestapt in Eindhoven. Eerst drinken we koffie, daarna rijden we anderhalf uur over nog rustige wegen naar de twaalfde provincie.

Het is de Houtwijk Kerstloop. Wij zijn een klein onderdeel van het geheel met 29 snelwandelaars in een veld van honderden 'hard'lopers over de afstanden 21,5 en 10 km met nog een paar kortere afstanden voor de jeugd.

Vorig jaar waren de snelwandelaars hier voor het eerst. Boetje en ik vertegenwoordigen OLAT. We worden als 'vips' ontvangen in het gemeentehuis van Dronten, samen met de top uit de hardloopwereld. Er is koffie, er zijn broodjes, we zien veel bekenden, het is gezellig. Daarna omkleden in het verderop gelegen Almere College en inlopen tussen de winterse buien door. Het is koud geworden met natte sneeuw en hagelbuien.

Hagel, sneeuw en houten benen

Om precies 13.00 uur klinkt het startschot. Wij staan met de prominenten in het eerste vak opgesteld. Daarachter honderden recreanten waarvan de meeste ons passeren. Toch frustrerend, ik zou graag meegaan, maar mijn wandeltempo is de laatste jaren achteruit gegaan. Ik zou mijn hardlopende lotgenoten graag een hak zetten door ze al wandelend bij te houden, of voorbij te gaan.

Er schijnt even een zonnetje, maar de wolken pakken zich achter ons samen. Als we buiten de bebouwde kom van Dronten komen en de wind schuin tegen krijgen, zien we wat ons nog te wachten staat.

De meesten hebben maillots of lange stretchbroeken aan. Ik ben zo eigenwijs geweest om in korte broek te starten, wel met een dikke laag olijfolie op mijn benen, maar het is koud en de benen verstijven bij iedere stap.

Onderweg een drinkpost, natte sneeuw, wind, regen, gelukkig maar 10 km.

Met nog één kilometer te gaan zien we in de verte de grote boog waar we gestart zijn. Na ruim een uur wandelen

ga ik onder die boog door, met iets verderop de finish.

Mijn benen voelen aan als houten staken. Ik kan ze met moeite in bedwang houden, ze slaan bijna onder me vandaan. Boetje ziet het allemaal glimlachend aan. Hij was binnen het uur over de streep.

Bij elkaar geraapt zootje

Na de finish krijgen we warme sportdrank. Daarna gaan we zo snel mogelijk naar het Almere College met de kleedlokalen op 400 meter afstand.

Douchen, warme kleren aan, en dan naar de kantine die al aardig volloopt met vermoeide en uitgewoende sporters.

Er staat een zanggroepje achter de microfoon. Een bij elkaar geraapt zootje van dertig mannen en vrouwen brengt op de maat van de muziek bekende wijsjes en meezingers te gehore. Er is koffie, thee en erwtensoep.

Deze loop werd georganiseerd door de plaatselijke atletiekvereniging Flevodelta, geholpen door veel vrijwilligers en sponsors. Hierdoor was het mogelijk de deelnemers die hun startnummer inleverden een 'kerstpakket' mee te geven bestaande uit een draagtas met 1,5 kilo aardappels, geschrapte wortels, twee muëslibollen en folders.

Om een uur of drie houden we het voor gezien en vertrekken naar huis. Geen buien meer onderweg, dat rijdt wel zo prettig. Het is nog licht als we Ad van Oyen afzetten bij het station van Vught. Boetje en ik zijn dan ook bijna thuis.

-Klaas Bakker-

UIT DE MEDIA

Dinsdag en donderdag wandelen in Veldhoven

Vindt men de 20 km-wandeltochten van OLAT te lang, dan kan men ook in Veldhoven terecht bij de atletiekvereniging GVAC. De parcoursen variëren van 8 tot 14 kilometer. Ons lid Jan van de Hurk (040-2538828) kan er meer over vertellen.

Bron: *Veldhovens Weekblad*

Renovatie van het Philips-de Jongh wandelpark

De Eindhovense wethouder Mary-Ann Schreurs (Ruimtelijke Ordening) vindt het doodzonde dat er aan dit 76 jaar oude park al jaren geen onderhoud meer is gepleegd. Zij wil graag de beplanting snoeien, de voetpaden verbeteren, de bankjes herstellen en speelmogelijkheden voor kinderen creëren. Ook het probleem van straatprostituees wordt aangepakt. Zij werken aan de Achtseweg Zuid en gebruiken de ingang van het park als afwerkplek.

Bron: *Eindhovens Dagblad*, 24 december 2005

Willen is kunnen

Dit ging tot voor kort niet op voor Peter Kunnen, als het wandelen betrof. Met een dwarslaesie is lopen nu eenmaal een onmogelijke opgave.

Maar de medische wetenschap komt met steeds betere hulpmiddelen. Een Japanse professor, de heer Sankai, heeft een robotpak ontwikkeld, waarmee dwarslaesiepatiënten zo'n vier kilometer per uur kunnen lopen. Het pak wordt geleverd door Bosman, een Eindhovense leverancier van medische hulpmiddelen, wegens hun 70-jarige bestaan.

Peter is de eerste niet-Japanner, die het zogenoemde exo-skelet krijgt aangemeten. Het lopen van de Nijmeegse Vierdaagse ligt nu binnen handbereik.

En dat is zijn grote wens, want als inwoner van Nijmegen moet je dit evenement toch minstens één keer als deelnemer meegemaakt hebben!

Bron: *Eindhovens Dagblad* 19 november 2005

Landgoederen in winterse sferen

Het weerbericht is goed voor de winterwandeltocht van zondag 15 januari vanuit Lage Mierde. Het is nog ruimschoots voordat het ochtendgloren zich zal aandienen; de maan schijnt helder en de weg is breed. We vinden een mooi parkeerplaatsje vlak voor de deur van 'Dorpszicht', vandaag ingehuurd als gasthuis voor OLAT en al 'haar' wandelvrienden.

Diverse bekenden zitten al aan het eerste kopje koffie en de beste wens voor de komende vijftig weken is bij de eerste wandeltocht in het nieuwe jaar de gebruikelijke begroeting. Na een kwartiertje zit het café stampvol en het inschrijfbureau draait op volle toeren. Een mooie binnenkomer voor de twee nieuwe inschrijfdames: Maria en Fanny.

De start om acht uur verloopt vlot en er is weer even ruimte voor de wandelaars die de komende uren in grote aantallen hun opwachting zullen maken. Omstreeks acht uur zijn ook Piet en Francien ter plaatse en na het uitladen van hun mobiele winkeltje kunnen wij de frisse morgenstond tegemoet treden.

We krijgen vandaag weer waar voor ons geld. De 40 km is ruim bemeaten met 41420 meter en volgens de 'podometer'

zal dat voor ons ruim 46000 stappen betekenen. Daar gaat je vrije zondag!

Na een halve kilometer zijn we het dorp uit en dient de eerste sloot zich reeds aan. Een mededeling op een boom attendeert ons op mountainbikers die op bepaalde punten het parkoers met ons zullen delen. Wij hebben er onderweg geen last van ondervonden en als we er sporadisch een paar troffen was het telkens een hartelijk goeiemorgen.

Toos van de Boom wil op deze vroege morgen al poseren voor een plaatje; ik moet nog even wachten totdat Piet achter zijn boompje vandaan komt maar dan staat ze er ook weer keurig op....!

De omgeving varieert sterk: weilanden, akkers en bosgebied. Na een halfuurtje ben je dan ook alle gevoel voor richting kwijt. Het zonnetje dient zich in volle glorie aan en de rijp op het gras en struikgewas is betoverend.

Dit uiterste randje van de Brabantse Kempen is nog min of meer 'onbewandeld' gebied voor ons. Met de club gingen we wel eerder deze kant op, maar de bossen zijn hier zo uitgestrekt dat je je telkens in een nieuw gebied waant. Ad en zijn mensen hebben er iets geweldigs van gemaakt...

De vensterluiken van de boshoeves en andere bebouwing geven aan dat we op

een landgoed wandelen. Bij zo'n hoeve heeft zich de eerste verzorgingspost geïnstalleerd. De waterdamp van het hete koffie water slaat onder het daktentje uit. De heerlijke geur van versgemalen koffiebonen vermengt zich met de ambiance van het gemengde boerenbedrijf... De gezelligheid is er niet minder om.

Enkelen hebben zichzelf op de OLAT-site ontdekt, nu ze weten dat ze 'fotogek' zijn, willen ze meer!

Als we na een lekker warm drankje weer op temperatuur zijn, gaan we verder. Hier sluit het bosgebied meer aan en na enkele kilometers weten we zeker dat we aan de andere kant van de streep wandelen. We moeten nu op het pad blijven en toegang tot de zijpaden is 'bij bosdecreet' niet toegestaan. De bossen zijn gelukkig niet zo ondoordringbaar en geregeld zijn er stukjes 'woeste grond' die aangeven dat deze streek in vroeger tijden uitsluitend uit heidevelden en zandverstuivingen heeft bestaan. Enkele vennetjes zorgen voor enige variatie.

De kortere afstanden zijn inmiddels andere lanen ingegaan en alleen de wandelaars op de 30 en 40 kilometer gaan nu richting Poppel. We komen in de streek die Tulderse heide heet. Van die heide is inmiddels weinig meer over.

Ik kan daar nog juist een glimp opvangen van Erik, terwijl Iris zich achter een straatnaampaaltje probeert te verbergen!!

't Jachthuis is op zondagochtend duidelijk niet op zoveel toeloop berekend en de wachttijd loopt zienderogen op. We besluiten om na het begroeten van Frans, de OLAT-gastheer, maar meteen door te lopen.

Dan ontmoeten we Rolf. Het is alweer enkele jaren geleden dat Rolf Craanen op onze ledenlijst prijkte. Toen buurtte ik wel eens met hem en stond versted

van al die kilometers die onder zijn schoenzolen voorbij zijn gegleden. Rolf is een 'aanhanger' van de Euraudax-discipline, lopen in een tempo van 6 km per uur gedurende 200 km; en die twee nullen schijnen toch echt thuis te horen achter die 2! Al dat dineren en rusten tussendoor is een bijkomstigheid om de mens op de been te houden. Hij heeft al ruim 100.000 km in zijn wandelpaspoort staan. Rolfs jaargemiddelde ligt rond de 6000 km, als z'n knie 't tenminste houdt!

Hij zal ons vandaag verder gezelschap houden en we bepraten het wandelwereldje om ons heen.

De wandelaars op de 30 kilometer hebben ons inmiddels ook verlaten en wij lopen een lus van circa 10 km richting Goirle. In de verte achter een slagboom zien we een woning. Er staan veel rodo-dendronstruiken en wij volgen een pad langs een sterk meanderend riviertje. Het stroompje heet de Leij en het landgoed Gorp en Rovert.

We passeren een soort ruïne en gissen naar het oorspronkelijke gebruik ervan. Verderop staan open loodsen. Ad moet in deze omgeving wel over goede connecties beschikken, want we mogen van ongebruikelijke paadjes gebruik maken en daarvoor moet af en toe een slootje worden overgestoken. In de routebeschrijving staat dat op een steenworp van de route een monument staat. Het betreft een zwerfsteen die geplaatst is ter nagedachtenis aan de fusillade van vijf verzetshelden op 15 augustus 1942, na het plegen van een overval op de bezetter.

Even later komen we bij een wit huis, waarschijnlijk de boswachterswoning.

Nog een paar paadjes en een brede laan, dan zijn we bij de verzorgingswagen. Aad en Parcifal zijn daar druk in de weer om het werk voor Esther zo aangenaam mogelijk te maken: met de handen diep in de zakken houden ze de moed en sfeer er goed in. Na een warme chocola zijn we weer op temperatuur. Wij zijn hier op het verste punt van de route, in het gehucht Gorp aan de Leij. Er staat een klein kasteel met een torentje, een boerderij en even verder een mooi landhuis. Gorp is niet zomaar een gehucht, het heeft een wereldberoemde inwoner gekend: Joannes Gropius Becanus, of op z'n Brabants Jan van Gorp.

En wie was deze man? Jan van Gorp werd in 1519 geboren te Hilvarenbeek. Hij werd medicus en mocht de koninklijke families van Spanje, Frankrijk en Hongarije tot zijn particulier verzekerde clientèle rekenen. Daarnaast was hij letterkundige en hield hij er een geheel eigen mening op na. Hij kwam tot de conclusie dat het aards paradijs in Brabant moet hebben gelegen. Volgens Jan van Gorp zijn de Brabanders het enige volk dat niet aan de torenbouw in Babylon heeft meegedaan. Adam en Eva zouden van oorsprong de Kempische taal hebben gesproken. Onze vroege voorvaders, de Vrankens, zouden als

nomaden door deze streken hebben rondgetrokken (bron: 'De geschiedenis van Hilvarenbeek'). Het huis op dit landgoed heet toepasselijk: het Paradijske.

Of we op de filosofie van Jan kunnen bouwen weet ik niet, maar één ding moet ik hem nageven: de omgeving is prachtig en we verstaan elkaar nog steeds. Gorp en Rovert, ook wel Rooverkse heide genoemd, is 1200 ha groot. Het gebied bestaat uit heidevelden, bossen en vennen en 400 ha bouwgrond. Verschillende soorten vogels vinden er hun broedgebied.

We zwerven nog een tijdje over het landgoed en komen dan in open gebied. In de verte zien we het kerktorentje van Esbeek.

Een bord geeft aan dat de ecologische samenhang in deze omgeving als 'Hoog Spul' mag worden beschouwd met de scholekster als supervisor. Een man van hier geeft desgevraagd een indicatie over de omgeving: „Die kant op liggen de Tulderse heide en Rovert. Oh, zijn jullie daar al geweest, en hier linksaf begint landgoed de Utrecht.”

Weer andere bossen dienen zich aan en twee dames, wederzijdse bekenden van zowel Rolf als van ons, komen erbij op onze route. Zij lopen de 30 km, een compliment waard.

De afgelopen tijd is in deze bossen veel bosbouw gepleegd. De ruwe tractorsporen zijn hard bevroren en maken het wandelen niet gemakkelijk. Het is een laag gebied want op diverse plekken staan bospercelen onder water. Na een bankje met opschriften – waar zagen we dat eerder? – wandelen we in de buurt van de Hilver. Door het hele stroomgebied zijn gesponsorde bankjes geplaatst, vervaardigd door een streekvakman. Landgoed De Utrecht telt 7200 ha aan hoofdzakelijk bosgebied en is genoemd naar de gelijknamige verzekeringsmaatschappij, thans onderdeel van Fortis.

Bij de rustpost aan de Prins Hendriklaan is het druk. Alle afstanden hebben in de buurt van deze post een knooppunt. Bij ons gaat er na 31,5 km een bekertje soep wel in. De twee kortste afstanden gaan rechtstreeks terug naar Lage Mierde; alle overige afstanden hebben nog 10 kilometer voor de boeg. Vlak voor vertrek tref ik m'n zwager Christ met dochter Moniek, die op deze mooie zondag ook niet thuis zijn gebleven. De geplande afstand van 10 km hebben ze stilzwijgend verlengd tot 15 km en voor die paar dubbeltjes krijgen ze nog soep ook!!

Langzamerhand komen we in het wandelbos, dat is ingericht voor het publiek dat de auto op zondag niet graag ongebruikt aan de straat laat staan. Een eindje verder lopen bekenden ons achterop; nu zijn het OLAT-mensen uit Oerle en Veghel. Monique wil nog graag eens een 'gezellige' Kennedymars lopen en dat kan niet samen met manlief Dirk, want iemand moet thuisblijven voor de kennel. Ik stel Sittard voor, en wie weet

treffen we elkaar al voor een training op de 60 km in Boskant.

Voor het eerst vandaag worden we geconfronteerd met een verkeersweg: de snelweg van Reusel naar Hilvarenbeek. We moeten oversteken en na een paar honderd meter linksaf. Het gebied hoort nog steeds bij het landgoed De Utrecht en is ook hier hoofdzakelijk ingericht als wandelgebied. We weten in welke richting Ad ons nu leidt en alle pijlen er naartoe hebben ons vandaag niet één keer in de steek gelaten.

Daar is ze dan: 'In den Bockenreyder' en het is er als altijd beredruk. Veel wandelaars kijken hun ogen uit, zoiets hadden ze niet verwacht. Ik ga de ambiance van dit stukje Brabantse gezelligheid niet beschrijven; trouwens het zou me niet lukken, want het verschil van dag tot dag, zo niet van uur tot uur. De entourage bestaat uit een paar

oude gebouwen om een oude 'herberg' met banken en tafels in de open lucht en daaromheen is horeca. Het huisdier heet Nono, een ezel die zijn eigen weg zoekt tussen de tafels en gasten door. Wij recreëren er een half uurtje tot de ergste dorst is gelest. Jan Legius is onze gastheer en hij zal zich hier geen moment verveld hebben. Het is hem gegund.

Het wordt tijd om op te stappen. Nog een rondje door het bos, met een mooie nieuwe brug over het riviertje de Reusel en weer zo'n specifiek 'Hilverbankje'.

Er dient zich nog een landgoed aan: Wellenseind. Dit bosgebied is minder toegankelijk dus wij wandelen er nu omheen. Behalve boerenhoeven ligt er ook een bungalowpark en een sauna. Ook Wellenseind ligt aan weerszijden van de verkeersweg.

In de gloed van de laagstaande avondzon zien we de toren van Lage Mierde opdoemen. Nog een slootkantje, de weg oversteken en een eindje door het dorp en we zijn bij de finishlocatie Dorpszicht.

We melden ons af en krijgen te horen dat we samen waren met 1318 wandelaars. Rolf neemt afscheid, tot een volgende keer. Piet en ik trakteren onszelf nog op een drankje, buurten nog even met Margriet en Peter en verheugen ons reeds op de volgende uitstap.

Het was een fantastische wandeldag, met dank aan Ad Verbakel en zijn parkeersteam en de verzorgers op de posten.

-Ad van Asten-

Foto's: Ad van Asten en Marten Hogeweg

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (22)

Aan een Stammtisch in Niederehe/Eifel krijgen we het advies: 'Jullie moeten de Emanuel Kaiserweg 13 eens gaan lopen, pittig maar beslist de moeite waard'. Doen we!

De aanloop van uit Niederehe over de '15' langs de markante Burg Kerpen¹⁾ is voor ons inmiddels vertrouwd gebied, maar vanaf aftakking 13 is het maagdelijk terrein. De route slingert over de toppen van een golvend akkerland, waardoor men van een fantastisch weids uitzicht is verzekerd. En wanneer, zoals nu, het koolzaad in goudgele bloei staat doet het landschap tegen de coulissen van het Kerpener Wald feestelijk aan.

Er staat bovendien een verfrissende wind onder een wolkenloze hemel, wat willen we nog meer? Het gehucht Flesten, wat huisjes rond een paar boerderijen met vriendelijk groetende bewoners, is de enige onderbreking tussen de akkers. Voor wandelaars is het kennelijk nog geen seizoen, wij hebben er geen gezien.

'Auf der Hold' op +516m, het hoogste punt in deze regio, is van oorsprong de locatie van een Romeinse nederzetting. De toenmalige bewoners hebben waarschijnlijk deze plek gekozen vanwege het onbelemmerde, fantastische uitzicht en de aanwezigheid van hout en waterbronnen. Onder ons ligt als het ware grijpbaar het aardige Leudersdorf, een mengeling van klassieke vakwerk- en moderne huizen, die stuk voor stuk omgeven zijn met fraaie tuinen en een opvallende variatie van met zorg gekozen omheiningen. Alsof er een groenwedstrijd aan de hand is! Dat het een aantrekkelijk dorp zal zijn getuigt wel het aantal Wirtschaften.

Uxheim, het volgende, op een bult gelegen dorp met een kerk, bank, school en wat winkeltjes, vervult een streekfunctie. En dat is het dan. Het ziet er wat aangeharkt uit en mist aantrekkelijkheid. Het dankt kennelijk zijn bestaan aan de lokale cement- en kalkindustrie, die zijn grondstoffen in een naburige groeve wint.

Einde dorp komt een grote verrassing! Via een smal bruggetje over een verbindingsweg naar het industriecomplex staan we onverwachts in het idyllisch

gelegen gehuchtje Ahütte, waar de tijd ogenschijnlijk heeft stilgestaan.

Artistiek aandoende oude vakwerkhuisjes grenzen met hun aardige tuintjes met bloemen, groenten en allerlei fruitbomen voor het merendeel aan de oever van de snel stromende Ahbach. Op deze unieke en paradijselijke plek zal de forellenvisser zich ongetwijfeld thuis voelen; we zien namelijk de nodige pijlsnelle visjes in de snel stromende beek voorbij schieten. Om van te wtertanden en te hunkeren naar dat lekkers, gebakken of gerookt, maakt niet uit!

Einde bebouwing blijven we de heerlijk ruisende beek volgen om na verloop van tijd bij een slagboom uit te komen. Zowel de kaart als een enkele wat verscholen markering geven aan, dat we, slagboom of niet, verder mogen. Dan veroorloven we ons ook de vrijheid deze hindernis te passeren. Veel erger dan die slagboom is een vettige leemlaag die tijdens een regenbui het pad heeft overspoeld. Maar ook deze handicap weten we te trotseren zij het, dat ons schoeisel behoorlijk in gewicht is toegenomen. Na wat geveeg langs de graskant stappen we verder en voordat we er goed en wel erg in hebben lopen we een gigantische steengroeve in.

Evenals in de vulkaankrater²⁾ op de Arnulthusberg is het er doodstil en valt er geen mens of dier te bekennen. Ook nu verdwijnt elk gevoel voor afmetingen. Je vraagt je af: wat doe ik hier? Maar een enkele voetprint geeft aan, dat we toch niet de enigen zijn die zich hier gewaagd hebben. We zetten door, het zal wel goed zijn. En dat blijkt ook wel

wanneer we wat verderop uitkomen bij de volgende slagboom om daarachter de groeve te kunnen verlaten.

Daar duikt overigens ook de mooie beek weer op, die naar blijkt een slinger om de groeve heeft gemaakt. Zijn stroomgebied, dat hier langs de rand van het Dreimüllerwald loopt, is intussen een stuk breder geworden. Al meanderend en met de nodige hoogteverschillen komt hij tot onze verbazing uiteindelijk uit bij de eerder beschreven waterval³⁾! Vandaar is er keus te over om naar het uitgangspunt in Niederehe te lopen.

Daar wacht ons aan de Stammtisch bij een koel biertje de nodige verhalen en groeit de idee voor de volgende tocht.

Gewoon, een simpele rondwandeling, te beginnen vóór de huisdeur tegenover de kerk: route 19 door de Hochheimer Haardt.

Ook nu weer: schijn bedriegt! 't Is een tocht van zo'n 10 km door een uitstekend verzorgd loofhoutbos met nogal wat hoogteverschillen en opvallend ruime hellingen. Overal horen we watergeruis. En daarbij continu vogelzang. Oog en oor hebben het druk om al dat moois te kunnen opnemen. Soms wat terug, dan weer even zitten, rondkijken en luisteren, stilstaan en zo vergaat de tijd en loopt het toch weer uit op een kleine dagtocht.

Ter hoogte van Hermesroth wordt het even zoeken naar het paadje naar forellenvijver aan de bosrand.

De markering is wat 'mangelhaft'. Ook nu biedt het kompas uitkomst: gewoon rechtdoor en de markering maar negeren. Dicht bij de vijver vinden we twee boomstammetjes, die we naar de zonnige oever lekker in de luwte rollen.

Een uitgelezen plek om daarop zittend te genieten van de middagpauze met warme koffie en broodjes. Daarna scharrelen we rustig verder over karrensporen tussen de akkers door huiswaarts.

-Wordt vervolgd-

¹⁾ zie: *Wandelen en wat ik zoal tegenkom (20)*

²⁾ zie: *Wandelen en wat ik zoal tegenkom (21)*

³⁾ zie: *Wandelen en wat ik zoal tegenkom (20)*

Clubkampioenen Ernst Westerhoff en Hanny Klumpkens met ruime voorsprong bovenaan

Gezonde rivaliteit binnen OLAT

Hoe vaak ze al clubkampioene was? „Ik zou het niet weten, dat moet je maar aan Ad van Asten vragen, want die houdt de stand bij”, zegt Hanny Klumpkens, die ook in 2005 weer ruim bovenaan eindigde bij de vrouwen (en als vijfde in het algemeen klassement). Voor Ernst Westerhoff ligt de zaak eenvoudiger: hij is pas twee jaar lid van OLAT en werd beide seizoenen clubkampioen; net als Hanny met ruime voorsprong op de rest. Voorlopig weet hij niet van ophouden, dus wie weet raakt ook hij nog eens de tel kwijt.

De clubkampioenen van 2005 wisselen felicitaties uit en wensen elkaar meteen een goed wandeljaar

We treffen de twee op een doordeweekse dag in Eindhoven, na afloop van de Blixemse Euraudax Wandeltocht waaraan Ernst heeft deelgenomen. Hij is met pensioen en kan lopen wanneer hij wil, terwijl Hanny (56) met haar drukke baan en dito gezinsleven vooral is aangewezen op de weekeinden. Voor Ernst is de Blixemse tocht (25 km) een prettig tussendoortje, gericht op duurzaamheid en regelmaat; niet zozeer op prestatie. Voor het klassement heb je er niks aan. „Om punten te verdienen moet je doorgaans tochten van minstens 75 kilometer lopen”, legt hij uit. Punten verzamelen, daar draait het om als je clubkampioen wilt worden. Een commissie binnen OLAT bepaalt welke tochten meetellen en welke score ze opleveren. Elk lid kan vervolgens met een zelfgekozen programma een gooi doen naar de hoogste eer. Niet vergeten om zélf de uitslag door te geven aan Ad van Asten, want die is nou eenmaal niet helderziend. Voor Ernst werden afge-

lopen seizoenen 17180 punten genoteerd en voor Hanny 10520. Uit Ads boekhouding rolt ook prompt het antwoord op de eerste vraag: dit is de vierde keer.

Fanatiek

Volgens Hanny zijn de mannen veruit het meest fanatiek in de competitie. Ernst geeft grif toe dat hij meeloopt op zowat alle tochten die punten opleveren. Zeker vierduizend kilometer legde hij vorig jaar af. „Ik ben geen echte snelwandelaar zoals Boetje Huliselan, dus moet ik het hebben van véél doen.”

„Dat heb ik nou precies hetzelfde met Connie Raijmakers!”, roept Hanny uit. Binnen OLAT is Connie momenteel haar enige serieuze concurrente, nu de kampioenen van 2001 (Marcella Creemers) en 2003 (Marca Nelen) niet meer meedoen.

In principe slaan de twee clubkampioenen geen weekeind over. Hanny: „Als ik een weekeind niet loop, ben ik maan-

dag moe. Op zo'n tocht raak je je afvalstoffen kwijt. Er komt van alles uit.”

Toch moet het niet te gek worden – de familie is er ook nog. Ernst: „Soms zijn andere dingen belangrijker, zoals de doop van een kleinkind.” Hanny beaamt dat: „Mijn dochter trouwde op de vrijdag van de Vierdaagse. Nou, jammer dan! Al denk ik natuurlijk wel: 'Kan dat nou niet anders?'. Dit jaar moest ik vanwege een familievakantie de Bossche Honderd overslaan. Dat scheelt ook weer punten. Gelukkig ben ik nooit ziek – afkloppen!”

Hanny deed aanvankelijk hardlooptrainingen, in de avonduren. Toen ze in 1989 'voor de gein' meedeed aan de Kennedymars in Someren, liep ze die tot haar eigen verbazing nog uit ook. „Ik moest keihard op mijn lippen bijten om niet van m'n eigen af te gaan. Ik was totaal ongetraind en had geen idee wat het inhield. Het jaar erna liep ik in Nijmegen, en zo is het begonnen.”

Sindsdien laat ze jaarlijks tussen de 2500 en 3000 kilometer achter zich en is het lange-afstandslopen een vast onderdeel van haar leven geworden. Maar de uitdaging is gebleven, alsof sportieve prestaties nooit wennen: „De voldoening komt meestal later, als ik maandag weer naar mijn werk fiets. Dan denk ik: dat heb ik 'm toch maar mooi geflikt.” Met een lachje: „Mijn man geeft mij bloemen als ik uitval, maar dat gebeurt haast nooit.”

Ernst – net 67 geworden – is pas in 1996 met wandelen begonnen. „Eerst fietste ik veel, maar 's winters was dat te koud. Vandaar dat ik een keer meeding met een wandeltocht vanuit Drunen, waar ik woon. Ik pakte meteen de grootste afstand, 40 kilometer, terwijl ik daarvoor nog nooit een kilometer had gelopen. Ik liep mee met een groepje. Na 30 kilometer stond het bloed in mijn schoenen en kreeg ik het advies om te stoppen. Maar dat wilde ik niet. En ik heb 'm toch helemaal uitgelopen.”

Ernst werd lid (en zelfs een poosje voorzitter) van 'Waalwijk '82'. Bij die club had hij aanvankelijk drie à vier medestanders op de langere afstanden. Maar toen de een na de ander afhaakte en hij in z'n eentje overbleef, ging hij uitkijken naar iets anders. „Ik kwam al regelmatig op tochten waar heel

veel mensen van OLAT liepen: Hugo Prinsen, Klaas Bakker, Theo Klanke.... En áltijd hadden die het over de clubkampioenschappen. Ze legden uit wat dat inhield, en toen dacht ik: 'Ik zal ze eens een poepje laten ruiken!'. Zodoende ben ik bij OLAT verzeild geraakt."

Op tijd naar bed

Het lidmaatschap van OLAT staat garant voor een gezonde rivaliteit, vindt Ernst. „Die onderlinge strijd, hè. Weet

je wat voor mij ècht belangrijk is? Dat ik 65 Long Distance Walkers heb en de gene na mij 63; dat is Gerrit." Bij Hanny staat de Long Distance-teller op 51. Ze kijkt er nuchter tegenaan: „Wat wij doen, zo extreem wandelen, dat heb je in je genen. Maar als de één 160 loopt en iemand anders met pijn en moeite 40 kilometer haalt en over de streep komt, vind ik dat net zo knap."

Hanny doet allang geen moeite meer om haar omgeving uit te leggen wat lange-afstandslopen inhoudt. „De meeste mensen snappen het toch niet. Als je aan collega's vertelt dat je van Nijmegen naar Rotterdam gaat lopen, vragen ze waar je slaapt. Ja, de Vierdaagse, die kennen ze wel. Dan leeft iedereen met je mee. Maar loop je het weekend daarna 125 kilometer, dan hoor je niks. Ze kunnen er met hun pet niet bij."

De kampioenen hoeven zich niet veel te ontzeggen voor hun sport. Normaal leven en op tijd naar bed, dat is het wel zo'n beetje. Aan dure merkschoenen doen ze niet. Hanny koopt meestal schoenen in de categorie 'twee halen, een betalen'. Goede sokken zijn voor haar belangrijker. Dik, naadloos en comfortabel moeten die zijn. Ze wast ze altijd apart uit. Ernst koopt zijn hele uitrusting desnoods bij de Aldi. Alleen bij tochten van 100 kilometer of meer wil hij fatsoenlijk materiaal hebben.

Ernst loopt vaak met Hugo Prinsen, die

afgelopen jaar als vierde eindigde. „Met hem ben ik Centurion geworden in Engeland. We gingen samen over de finish, hij als nummer 1007 en ik 1008." Continental Centurion was hij op zijn zestigste al geworden, bij de 24 uur van Weert in 1999. „Eerst hoefde ik daarna niet zo nodig naar Engeland, maar het ging toch kriebelen", vertelt Ernst. Dus ging hij na zijn pensionering alsnog. Als Ernst begint over Centurion worden, slaakt Hanny een diepe zucht. Een Centurion-race, nee, daaraan heeft ze zich nog niet gewaagd. „Volgens mij is het psychisch. Ik ben bang om in de lappenmand te raken vanwege mijn werk. Terwijl ik zó 154 kilometer loop, zoals bij het wandelweekeinde in Schiedam, dus ik kan het best."

Wat heet, ze voltooide in mei 2002 in Blankenberge (B) zelfs een Euraudaxtocht van 200 kilometer – net als voor Ernst haar langste afstand ooit. Zulke tochten in groepsverband bevallen Hanny wel: „De baankapitein weet de weg, die heeft de hele route in zijn hoofd, ook 's nachts. Dat is gemakkelijker dan een uitgepilde tocht waarbij je steeds moet opletten of je wel goed loopt – minder vermoeiend ook", vindt Hanny.

Wandelmaatjes

Ze prijst zich gelukkig dat ze op de lange afstanden altijd samen kan optrekken met een loopster van WS'78. „Als je 's nachts in de bossen loopt is dat heel fijn, want de mannen lopen altijd net iets harder. Mary en ik zijn ècht maatjes, vooral in het donker. En wij hebben hetzelfde tempo." Ernst valt in: „En

ze hebben dezelfde dingen om over te praten, die vrouwen!"

Van de grote klassiekers vindt Hanny de Mergelland-tocht de allermooiste qua natuur. Bij Amsterdam-Tilburg verheugt ze zich elk jaar op de kolonie zwarte zwanen die je onderweg tegenkomt. Maar de kop van Noord-Holland (bij Amsterdam-Leeuwarden) vindt ze vreselijk – zo kaal en plat. Ernst reageert verbaasd: „Ik vind de polders juist móói."

De zwaarte van de tochten wordt verlicht door dwaze voorvallen. Hanny vertelt met pretoogjes hoe een Belgische loper tijdens de mars Amsterdam-Tilburg pardoes in een sloot liep toen het peloton na een pauze weer in beweging kwam. „Het was pikkedonker en die sloot lag vol kroos. Hij dacht dat het een fietspad was. Sindsdien roepen we elke keer: 'Pas op het fietspad!' Hij zal er wel doodziek van worden."

-tekst: Mirjam Kies-

-foto's: Marten Hogeweg

OLAT schaft nieuwe borden aan

OLAT heeft twintig nieuwe waarschuwborden aangeschaft, die op gevaarlijke plekken het verkeer moeten attenderen op wandelaars.

De borden zullen op 12 maart a.s. gebruikt worden in Olland bij de snelwandelwedstrijden en prestatietochten en bij het Internationale Wandelevenement in Weert, waar de lopers zich voortdurend op de rijbaan bevinden. Verder komen ze goed van pas op drukke oversteekplaatsen bij de Kempische Wandeldagen. Theo Tromp is bijzonder in zijn nopjes met deze aanwinst. De acht oude, eigenhandig in elkaar geknutselde waarschuwborden waren al sinds de jaren tachtig in gebruik en vielen onderhand van ellende bijna uit elkaar. Bovendien hadden ze een erg onhandig formaat: circa twee vierkante meter, waardoor ze niet in een normale auto pasten. Ook waren het er te weinig. Omdat ze toch versleten waren was het een goed moment om voor handzame, reflecterende borden te kiezen.

10 DAAGSE WANDELREIS naar JULIANATOCHT TSJECHIE/POLEN

27 april t/m 6 mei 2006

Wandelen in de Saksische Schweiz en deelname aan de driedaagse Julianatocht in Polen/Tsjechië.

Vervoer met minibus, overnachting in pension.

Richtprijs € 545,-

9 DAAGSE ARDENNENWANDELWEEK in LUXEMBURG

2 t/m 10 juni of 10 juni t/m 18 juni 2006

9 dagen wandelen in Luxemburg. Overnachting op 3 of vier persoonskamers.

Incl. vervoer vanaf Weert, maaltijden, wandelbegeleiding.

Richtprijs € 370,00

WANDELREIZEN
MET THEO TROMP

Daalenbroek 32, 6002 VN WEERT
Tél 0495 450325
m.h.tromp@hccnet.nl

Wandelvakantie

Genieten van een fantastische wandelvakantie in Zwitserland?

Dat is nu mogelijk vanuit onze comfortabele chalets midden in de Alpen. U verblijft op prima slaapkamers en profiteert van de ongedwongen sfeer van 'niets hoeft en alles kan'. Onze chaletstaf serveert u een smakelijk ontbijt en drie gangen diner.

Zij wijzen u de mooiste wandelroutes en weten alles over de leukste excursies.

Even genoeg gewandeld?

Uw stoel op het terras of in de tuin staat al klaar! U bent het gehele jaar welkom en boekt alleen, met z'n tweeën of met een hele (wandel) club.

En natuurlijk kunt u ook golfen, fietsen, zwemmen, tennissen, parapenten, paard rijden en uitrusten!

Kinderen mee? Boek dan de speciale SwissKids weken!

Vraag onze uitgebreide folder aan of bezoek onze website en boek direct uw wandelvakantie!

vanaf € 329,- p.p.p.w.

FLEX Chalet 070 - 347 23 23

www.wandelvakantie.nl

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Noord-Veluwse Dorpentocht

Op zaterdag 26 november 2005 organiseerde WS'78 een wandeltocht vanuit dorpshuis 'Het Poshuis' in 't Harde. De start was om 9.00 uur. Al gauw gingen we bossen in via paden met modderpoelen. Na enige tijd naderden we het natuurgebied 'De Haere', een gebied met uitgestrekt levend stuifzand, omgeven door dennenbossen en heide met jeneverbes en kraaiheide.

Na het verlaten ervan wandelden we over zandverstuiving 'De Zoom' met vele bochten en klaphekjes er tussendoor. Op de overgang tussen de Veluwe en de lage gronden van de voormalige Zuiderzee ligt een keten van fraaie boerderijen. In één daarvan aan de rand van Nunspeet was de soeppost. We zetten de tocht voort langs open velden en bosranden, over heidevelden en zandverstuivingen.

Kort voor Doornspijk kruisten we het landgoed Klarenbeek. In Doornspijk was de horecarust in dorpshuis 'de Deel'. Na de innerlijke mens bevredigd te hebben volgden we een stukje van het Zuiderzeepad (LAW 8) via graspaden (Kerkdijk) naar Elburg. In Elburg maakten we een stadswandeling. Na enige tijd bewandelden we het oude 'Voetpad naar de Vrijheid', een pad door weilanden en over zes stap op/af- vlonderbrugjes met witte leuning. Elburgers noemen dit De Zeuven Vlon- ders.

Inmiddels bereikten we de koffie/theepost aan de rand van de Elburgse nieuwbouw. Na de verzorging over buurlandgoederen Schouwenburg met passage van het koetshuis en Zwaluwenburg. Bijzonder aan deze landgoederen zijn de statige, historische landhuizen en oude boerderijen met kleurrijke graanackers. Inmiddels naderden we de zorgboerderij Westbroek aan de Eperweg in 't Harde, waar de fruitpost was.

We zetten de tocht voort via boswegen en -paden naar de bebouwde kom van 't Harde. Vervolgens via straten naar de finish. Het was een pittige tocht met vele plassen op wandelpaden. Soms liepen we door een sneeuwlandschap. Desondanks hielden we het droog. Er gingen 240 wandelaars van start.

Renswoudse Grebbelinietocht

Op woensdag 28 december 2005 organiseerde Rolf Craanen onder de vlag van Euraudax Nederland zijn wandeltocht vanuit het restaurant 'De Zwaan' te Renswoude. Om 11.00 uur was de start. In de 14e eeuw was het gebied van het tegenwoordige Veenendaal en Renswoude bezit van de stad Rhenen. Wellicht is hierdoor de naam ontstaan ('woud van Rhenen = Rens').

Na het verlaten van Renswoude betraden we het kasteelpark met oude beuken, eiken en grote waterpartijen (een grand canal) rond het gerestaureerde kasteel. Direct buiten het park treft men mooie houtwallen en weilanden aan. Het is een prettig wandelgebied, waar verschillende planten en dieren gezien kunnen worden, waaronder ijsvogels, zeldzame vleermuizen en een roekkolonie. Het landgoed is opengesteld. Het kasteel is particulier eigendom. Het gedeelte binnen de gracht is niet toegankelijk voor publiek. Voordat we het kasteelpark betraden, passeerden we de Hervormde Kerk, die uit 1639-1641 dateert en de vorm heeft van een Grieks kruis met zeer korte armen. Het kerngedeelte rijst boven de armen

omhoog als achzijdige koepel op een vierkante onderbouw. Inwendig rust deze constructie op Ionische pilasters met houten architraven. De architect is onbekend, de bouwheer was Johan van Reede, heer van Renswoude. Mooi interieur.

Na het passeren van het kasteelpark liepen we langs het 'Grand Canal', een vijver omzoomd door prachtige oude beuken. Daarna werd de kade van de Grebbelinie bereikt. Het is een der verspreid liggende delen van het oude waterkeringstelsel en militaire verdedigingslijnen in het grensgebied van Utrecht en Gelderland.

De Grebbelinie bestaat uit fortten, loopgraven, grachten en kaden, alsmede enkele natuureservaten met blauw grasland, zoals Meeuwenkampje en Groot Zandrind. Een aantal aarden fortten is de laatste jaren gereconstrueerd. De linie is historisch en landschappelijk van belang. Over de dijk werd gewandeld. We liepen zuidwaarts en volgden enige tijd de provinciegrens Utrecht/Gelderland. We staken de verkeersweg Renswoude-Veenendaal over en kwamen even later door Camping De Batterijen.

We volgden de spoorlijn Utrecht-Arnhem en kwamen langs de voormalige Batterij. Daarna liepen over de flanken van de Emminkhuizenberg. Het hoogste punt van de Emminkhuizenberg is 21,8 meter. Daarna volgden we even het fietspad, dat vrij dicht langs de A12-snelweg loopt. Verderop ligt er een dijk, waardoor de snelweg minder hoorbaar en zichtbaar is. Waar we erlangs liepen, heet het water Valleikanaal. Al gauw naderden we een boerderij in Overberg (woonplaats van de triatleet Rob Barel, behorend tot de gemeente Amerongen), waar de verzorgingspost was ingericht. We kregen gevulde koek en chocolademelk. Na de verzorging het fietspad gevolgd tot het einde.

Na oversteek van een spoorlijn volgden we rustige asfaltwe-

gen tot aan de dijken van de Grebbelinie, die we volgden met passage van de Voormalige Schans de oversteek van de Lunterse Beek tot aan de verkeersweg Renswoude-Scherpenzeel. Na de oversteek door bossen tot aan Camping Klein Ruwinkel, waar in het restaurant Mona's te Scherpenzeel (provincie Gelderland) de grote rust was.

Na de rust weer de bossen in, langs de dijken van de Grebbelinie en verkenning op het Voormalige Werk aan de Daatselaar. Voor die dijk kregen we een stukje appel.

Daarna staken we de Lunterse Beek over gevolgd door de Fliertsche Beek. Vervolgens langs kasteel Renswoude, een groot renaissancegebouw uit 1654, vermoedelijk op de fundamenten van een ouder huis opgetrokken door Gijsbert van Vianen en Peter van Cooten voor Gerard van Reede. De ouderwets-feodale indruk die de ridderhofstede maakt, is vooral te danken aan de grote ingangstoren en twee hoektorens. Het landschapspark werd in de 19e eeuw aangelegd, waarschijnlijk door J.D. Zocher. Vlak bij het kasteel, aan de Straatweg, staan nog vier blokken dienstwoningen uit de 18e eeuw. Na passage ervan via straten naar de finish.

Het weer was droog en zonnig. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het parcours was geheel sneeuwvrij. Er gingen 114 wandelaars van start.

Euraudax wintertocht te Rhenen

Op zaterdag 7 januari 2006 organiseerde comité Euraudax Gelderland haar winterwandeloctocht vanuit restaurant 't Viaduct te Rhenen (vlakbij het station). De start was om 10.00 uur. Al gauw staken we de Rijnbrug over, richting Kesteren, waarna we linksaf over de rivierdijken liepen met vele bochten op de grasdijk en op het asfalt. Voor Opheusden richting veerpont.

Na de overtocht betraden we het natuurgebied Blauwe Kamer (rivieroever-reservaat in de uiterwaarden aan de voet van de Grebbeberg). Het is één van de spectaculairste natuurontwikkelingsprojecten in Midden-Nederland. In 1992 zijn enkele suggesties uit het Plan Ooievaar hier in de praktijk gebracht, zoals het verlagen van de zomerdijk en het graven van krekken. Hierdoor heeft de rivier weer vrij spel gekregen. Door deze 'wildstroom' en de begrazing door Konikpaarden en Galloway-runderen ontstond er een afwisselend oeverlandschap met bloemrijke graslanden, moerassen, plassen, struwelen en ooibos.

In het gebied komen veel waardevolle planten en dieren voor, zoals kattendoorn, kruisdistel, ijsvogel, visarend en kleine zwaan. Gehoopt wordt dat de zwarte ooievaar zich weer in dit rivierengebied vestigt. In de toekomst gaat de Blauwe Kamer een geheel vormen met de terreinen van de Grebbeberg en de Laarsenberg. De uiterwaard is gedeeltelijk toegankelijk over een gemarkeerde wandelroute, die onder meer naar de vogelobservatiehut De Blauwe Kiek voert. Bij de ingang ligt Panoramarestaurant De Blauwe Kamer. Het is een mooi wandelgebied.

Na passage van het restaurant naderden we de verzorgingspost tegenover een oude steenfabriek. Daar kregen we een chocoladekoek en warme chocomel. We zetten de tocht voort in de westelijke richting via de Grebbendijk en Cuneralaan met de Rijn aan de linkerzijde. Na enige tijd beklommen we de Grebbeberg via trappen. Ondergetekende wandelde met enkele anderen langs de Rijn, tot aan het viaduct waar we vanochtend overstaken. Inmiddels naderden we het restaurant 't Viaduct, waar de horecarust was. Na de pauze via

de Levendaalseweg de bossen in en daarna langs weilanden tot aan een verhardeweg, waar overgestoken werd. Langs nieuwbouwwijken tot aan een drukke weg. Hier moesten we ook over.

Al gauw verlieten we de drukke wegen om de bossen in te gaan. We passeerden de camping De Thijmse Berg. Hier waren veel klimmetjes. Daarna om de Leemkuil heen. Inmiddels naderden we de verzorgingspost op een parkeerplaats. Daar kregen we erwtensoep. We zetten de tocht voort door bossen en later langs weilanden en passeerden Huize de Thang. Hierna bereikten we de bebouwde kom van Rhenen met als blikvanger de Cunerakerk. Daarna was de finish niet ver meer. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was goed wandelweer. Er gingen 74 wandelaars van start waarvan er 66 de eindstreep haalden.

Blixemse wandeltocht Euraudax te Eindhoven

Op woensdag 11 januari 2006 organiseerde het Comité Euraudax een wandeltocht vanuit het dorps huis VTA Blixem in Eindhoven. De start was om 10.00 uur. We wandelden via straten en plantsoenen tot aan een drukke weg. Na het oversteken van de weg liepen we via fietspaden naar het Wilhelminakanaal. We staken het kanaal over en gingen aan de andere kant verder tot aan de Sonse brug. Na de brug wandelden we door het dorp en vervolgens langs weilanden. We passeerden een hertenkamp en gingen verder door de bossen tot aan de Nijnselseweg. Rechtdoor via de Vresselseweg tot nummer 69, waar we verzorging hadden bij het huis van de zuster van de organisator van de tocht. Daar kregen we koffie of thee.

Na de verzorging verder over binnenwegen met aan weerszijden weilanden. Via Mosbulten en Olen kwamen we aan het Wilhelminakanaal. Dat kanaal volgden we tot aan de brug bij de Stad van Gerwen. Na de brug via Nieuwe Dijk en Hoekstraat over binnenwegen naar Nederwetten, waar in Café de Kruik de grote rust was.

Na de pauze volgden we de bochtige Soeterbeekseweg tot aan de rand van Eindhoven, ter hoogte van de Kosmoslaan. Die weg volgden we tot de sporthal Eckart. Vervolgens via plantsoenen en straten naar de finish. Het was een mooie wandeltocht. Het was de hele dag druilerig weer. Er gingen 90 wandelaars van start. De organisatie was in handen van Marcella Creemers (Eindhoven) en Jan Vogelsangs (Deurne).

-Constant Dedel-

Piet Jansens heeft na zijn pensionering eindelijk tijd voor een meerdaagse tocht:

De Tour du Mont Blanc (2)

Zaterdag 3 september 2005

3e Etappe: Les Chapieux – Refuge Elisabetta (Italië)

We verlaten om 08.10 uur het dorpje en volgen de rechteroever van de bergrivier Glaciers. De asfaltweg stijgt licht en komt langs het dorpje Seloge (1809m). De vallei verbreedt zich en je kunt de hooggelegen vallei van Glaciers zien en de besneeuwde bergtoppen. Een schitterend gezicht in de felle zon.

We steken de beek van Tufts over en komen bij Ville-des-Glaciers (1789m) aan. Het gehucht heeft een mooi kapelletje dat we in La Nova al op een schilderij zagen. Langs de weg staat een gedenkteken van Kapitein Alzieu die hier in 1905 tijdens een verkenningstocht om het leven kwam.

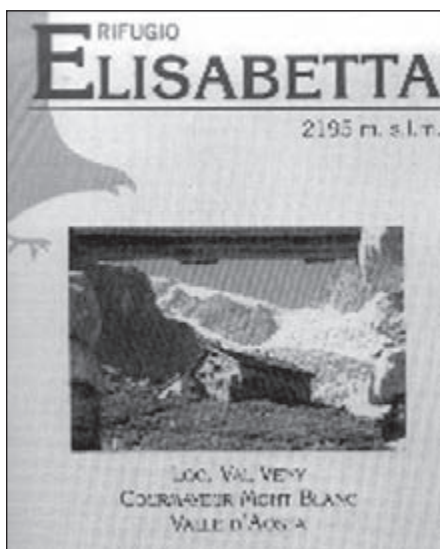
De weg wordt steiler, het is nu weer een karrespoor, en we arriveren om 09.30 uur bij de prachtig tegen de bergwand aan gelegen Refuge Les Mottets (1870m).

De refuge is een oude boerderij en ligt vlak onder een grote gletsjer. Een prachtige lokatie! De slaapzaal is een voormalige koeienstal (misschien staan de koeien hier 's winters wel). Tegen de wanden liggen aan weerszijden ruim dertig matrassen naast elkaar. Het sanitair is weer een schuur verder. Alles erg primitief, maar toch goed te doen. We bestellen 'grande café au lait' en dat blijken grote soepkommen vol koffie te zijn. Een paar lekkere koeken erbij en we kunnen er weer tegen. De Frans-Italiaanse grens over. Vanaf de refuge kun je de wandelaars op de TMB

steil omhoog zien gaan, die kant moeten wij dus ook op. Het wordt al aardig warm en het is volop zweten op de smalle paadjes, telkens even stoppen om op adem te komen en dan weer verder. Een kudde schapen kruist ons pad. Het zijn er honderden. Vijf honden houden de hele meute in bedwang. (Op 7 oktober meldt het tv-journaal dat een kudde van 1200 schapen op dezelfde berg insneeuwt omdat er een meter sneeuw valt).

Om 11.30 uur zijn we op het hoogste punt, de Col de la Seigne (2516m). Dit punt is ook de grens tussen Frankrijk en Italië, maar er zijn nergens grenspalen of een bord te zien die dit aangeven. Er staat alleen een oriëntatietafel. In vroeger tijden was dit een beruchte smokkelaarsroute.

We maken foto's en kijken met ontzag naar de hoge bergen om ons heen. Vooral de oostelijke zijde van de Mont Blanc is indrukwekkend. Diep beneden ons ligt het groene dal Val Veny waar we heen gaan.

Naar Elisabetta

Het wandelen in Italië is niet anders, alleen zeggen we nu 'bon giorno' in plaats van bonjour, en de refuges heten nu rifu-

gio. Verder kun je je overal verstaanbaar maken in het Engels en het Frans. We dalen sterk af in oostelijke richting en moeten enkele ravijnen oversteken. Daarna een grote rivier waar we doorheen moeten banjeren over de keien. We komen langs de overblijfselen van een hut van de 'carabinieri', die opgeknapt wordt. Het moet een natuur-wandelhuis worden. Vervolgens passeren we het hooggelegen chalet van Alpe Le Blanche (2285m) en dalen dan verder af door het brede dal waar veel koeien lopen met grote bellen om hun nek.

Het laatste stukje gaat dan ineens weer steil omhoog naar Rifugio Elisabetta Soldini (2195m). De hele afdaling, die in afstand langer is dan de klim, hebben we binnen een uur afgelegd en om 13.00 uur stappen we het terras op. Wat liggen die refuges/rifugio's toch allemaal op een prachtige plek! Ook nu weer een schitterend uitzicht op een paar grote gletsjers en een mooi vergezicht over het dal.

Gaan we nog verder? Tijdens een heerlijke lunch met een paar grote potten bier bespreken we met elkaar of het zin heeft om door te lopen naar de volgende rifugio, die ligt bij de Col Checroui, ruim drie uur lopen. We doen het maar niet want dan raakt het hele schema in de war en er komen nog genoeg lange wandeldagen. Dus melden we ons aan en krijgen warempel een zes-persoonskamer toegewezen i.p.v. een plaatsje in de grote slaapzaal. Op de bedden ligt een soort lakenzak, zoals ze die in ziekenhuizen ook wel gebruiken. Persoonlijk vind ik het niet zo lekker aanvoelen en het is nogal zweterig. We betalen € 41,00 per persoon half-pension. We wisten al dat in Italië de prijzen hoger waren dan in Frankrijk.

Internationaal gezelschap. De grote groep Italianen is er ook. Ze waren vroeger nog vroeger vertrokken dan wij. Hoewel er in eerste instantie plaatsgebrek is, kunnen zij toch in de grote slaapzaal terecht. We ontmoeten mannen uit de USA. Een van hen is afkomstig uit Nederland en woont nu weer in Enschede. Zijn wandelvriend is al 79 jaar en hij loopt nog hartstikke goed! Er is ook een groep Spaanse studentes, die hun tentjes bij de refuges opzetten en ontmoeten we veel wandelaars uit Engeland. Uiteraard zijn er diverse Franse wandelaars en later in de middag arriveren onze Milanese

vriendinnen. Ze hebben al geïnformeerd of wij er zijn en of ze dan niet op dezelfde kamer hoeven, vanwege het gesnurk. Bij toeval wordt onze kamer aangevuld met een doofstom echtpaar, en het is wonderbaarlijk om te zien hoe zij met elkaar communiceren.

Verslag bijwerken. Terwijl de anderen wat rondlopen langs de gletsjer werk ik mijn dagboek bij om later verhalen te kunnen schrijven. Het is behoorlijk druk vanwege het mooie weer dit weekend. Veel dagwandelaars lopen naar de gletsjer en gaan later op de dag weer naar huis. Het is zo vol in het restaurant dat er in twee ploegen gegeten moet worden. Wij kunnen om 19.00 uur aanschuiven en zitten aan een 4-persoonstafeltje en mogen blijven zitten bij de wisseling van de ploeg. Deze keer bestaat het diner uit een goed gevulde soep, aardappelpuree met lappen vlees en salade. De kok is ons goedgezind en komt telkens nog wat extra brengen. De nacht doorkomen. Om 21.00 uur ligt iedereen plat, dat is bijna elke avond zo bij bergwandelaars. Weldra is Wim bezig een paar grote bomen om te zagen. Midden in de nacht is iedereen wakker door een hoop gestommel. Wim is wakker geworden van mijn gedraai in bed, hij ligt boven mij, en de ijzeren ledikanten zijn nogal wankel en krakerig. Hij heeft een vouwbed gevonden dat in de kamer uit-

gespreid wordt en ploft daarin, nu met zijn benen tegen Ben aan en zijn hoofd tegen mijn bed. Wim slaapt gelijk in en wij zijn klaarwakker. Elk uur zie ik op mijn klokje voorbyschuiven en toch ben ik bij het opstaan „zo fris als een hoentje”. Opmerkelijk is dat het 's-nachts bijna altijd regent en dat de volgende ochtend

de zon weer volop schijnt. Wat boffen wij toch met dit mooie weer! We staan vroeg op en krijgen een prima ontbijt.

Zondag 4 september 2005

4e Etappe: Rifugio Elisabetta – Le Pre, Rifugio Bertone

Langs verlaten boerderijen. We zijn de eersten vandaag die vertrekken (om 07.30 uur) en het zal weer een warme dag worden, ruim 27° C. Eerst even een sterke afdaling naar het dal, en dan een vlakke gemakkelijke weg door een moerasachtige streek naar het Lac Combal (1975m). Diverse wandelaars hebben hier een tentje staan en worden net wakker. De vallei wordt kleiner en wordt in het lager gelegen gedeelte afgesloten door de kolossale morene opgeworpen door de Glacier du Mirage. Bij de brug gaat de TMB rechtsaf steil omhoog en we komen langs een verlaten boerderij van l'Arpe Vieille Inférieure en verderop langs de boerderij van l'Arpe Vieille Supérieure (2303m). Ook deze is verlaten, we houden een korte rustpauze. Om 09.30 hebben we het hoogste punt van deze dag bereikt, de noordelijke bergkam van de Mont Favre (2430m), goed voor een foto met bergen van ruim 4000 meter op de achtergrond.

Naar Col de Chécroui

We gaan naar beneden en steken een brede geul over, uitgesleten door een bergstroom die van de Col de Youla komt. Het zijn allemaal losse stenen en puin waar je overheen loopt, dus uitkijken. Even later moeten we wachten want een kudde van een paar honderd koeien kruist ons pad. De koeienherder blaast elke keer op een fluitje en dan zorgen de twee honden ervoor dat ze in een bepaalde richting verder gaan. We wandelen langs het Lac Chécroui. Het smalle pad is nu een soort richel langs de bergwand, en we komen via de ski-weiden bij de Refuge Maison Vieille, bij de Col Chécroui (1956m).

De refuge is een skistation. Overal zijn skihellingen en skiliften en het zal er 's winters een hele drukte zijn. Vreemde pijpen steken uit de grond, het zijn sneeuwkanonnen die moeten zorgen voor

voldoende sneeuw op de hellingen. We nemen plaats op het terras en bestellen koffie met appelgebak en slagroom; het is tenslotte zondag. De eigenaar heeft op het pad een sensor staan die registreert hoeveel wandelaars er voorbij komen. Dit jaar zijn al ruim 1700 TMB-wandelaars langsgeslagen.

Ultra Trail

Overal zie je langs de weg nog verfpijlen van route-aanduidingen en spandoeken van de Ultra Trail. Dat is een wedstrijd voor ultra-hardlopers. Zij liepen vorige week de TMB in 2 à 3 dagen (dit is iets voor Willem Mutze, een emailtje bevestigt dat hij deze al in zijn agenda heeft staan).

Via Dolonne naar Courmayeur. De TMB volgt nu de Haute Route d'Aosta, een wandelroute door de Italiaanse Alpen. Een brede weg gaat naar het laaggelegen station van de skilift. De route gaat over met gras begroeide hellingen (skipistes) en we komen in het skidorp Plan Chécrouit (1697m). Het wandelpad gaat weer over in een skipiste en vervolgens gaan we door een bos met veel haarspeldbochten. We komen uit in het pittoreske gehucht Dolonne (1210m). We lopen door smalle oude straatjes met bobbelkeien en prachtige vakwerkhuizen. Na het oversteken van de grote weg die vanuit de Mont Blanc tunnel komt, wandelen we Courmayeur binnen.

Het is wel wennen aan de drukte, de winkels zijn allemaal open en er is markt. Bij een stalletje prijst een verkoper het plaatselijke bier aan; iedereen die langskomt mag proeven. Dat is best lekker en we zijn niet bij het kraampje weg te slaan. Toch moeten we nog even door en wat broodjes, melk en fruit inslaan bij een winkeltje. Een kledingzaak verkoopt T-shirts met een prachtige opdruk van de TMB, helaas de verkeerde maat. Ook moet er nog wat geld uit de flappentap gehaald worden.

De weg is afgesloten. Een uur later gaan we maar weer eens op stap. We moeten nog ver naar ons overnachtingsadres. Onze Milanese wandelvriendinnen ad-

viseerden ons vanuit Courmayeur een andere, mooiere route te nemen via de noordzijde van de bergformatie bij La Saxe. Je blijft dan zicht houden op de grote gletsjers van het Mont Blanc Massief en je vermijdt de lastige steile helling vanaf Villair-Intersection. Met de kaart in de hand moet dat lukken en dus nemen we de weg naar het dorpje La Saxe. Daar moeten we een klein dwarsweggetje in, dat we missen. Maar we zien bij de dorpsfontein een routebordje naar La Palud. Dat is de goede richting. Een eind verderop waarschuwt een inwoner van Courmayeur die zijn hond uitlaat, dat de weg naar Bertone is afgesloten vanwege de jacht.

Naar Rifugio Bertone

Nu moeten we toch langs de zuidkant van de berg langs en de Italiaan wijst ons op de kaart een tussenweg door het Val Sapin die uitkomt bij Villair Intersection (1460m). Het is een smal bospad met veel klim- en daalwerk. Ben en Pierre zijn ver vooruit, ze staan te wachten in de buurt van het kruispunt waar de goede route van de TMB hoort te zijn. Er zijn nergens markeringen te zien. Toch maar de weg naar boven nemen. En daar zijn de aanwijzingsbordjes, die aangeven dat het nog 1½ uur lopen is naar de rifugio. Voor Wim en Piet is dat wel erg optimistisch, want dit is een van de zwaarste hellingen die we tot nu gehad hebben.

Telkens even stoppen om uit te rusten. Het is verschrikkelijk warm en het water in de bidons begint op te raken. Een paar tegemoetkomende Amerikanen zeggen dat het nog 'fifty minutes' is. Ik versta 'fifteen', maar het duurt toch nog een uur. Ook presteert een aantal mountainbikers het om van deze steile berg af te crossen. Eindelijk komen we boven de boomgrens uit en om 17.00 uur komt Rifugio Bertone in zicht. Deze ligt op 1970 meter hoogte en alweer in totale eenzaamheid. Je vraagt je telkens af hoe ze alle spullen naar boven krijgen. De rifugio is een boerderijencomplex waarvan de schuren zijn omgebouwd tot dormitoren, Italiaans voor slaapzaal. De douches en toiletten zijn weer in een ander gebouw, dat is 's nachts niet zo gemakkelijk. De pensionprijs is € 38. Je mag er ook kamperen.

Eerst maar een biertje drinken op het terras. Biertjes kosten overal € 4,50 per halve liter, maar zijn wel erg lekker na het lopen. De natte kleding uit, even schoonspoelen en aan de lijn hangen. Op deze manier hoef je niet al te veel

kleding mee te nemen. Voor het douchen ontvangen we een muntje – het water is beperkt, zo hoog in de bergen – en daar kun je hooguit twee minuten voor douchen. Ben is de eerste die er onder gaat en heeft de pech dat het water nog warm moet worden; de tijd is om. Na wat gemopper krijgt hij nog een muntje en ik ook, omdat ik naast hem sta.

Inmiddels arriveren onze Amerikaanse vrienden. De Spaanse meidengroep is er ook en we maken kennis met een Australisch echtpaar uit Brisbane: Leigh & Lyn Rollason, waar we de komende dagen veel mee optrekken. Nu het weekend voorbij

is, is het een stuk rustiger en in de grote slaapzaal is plek zat. Het avondeten is voortreffelijk: eerst een groot bord heerlijke spaghetti, en als ik nog meer wil, blijkt dat dit pas het voorgerecht is. Als hoofdgerecht aardappels en spercieboontjes en een goed stuk vlees. Koffie met

appelgebak toe. Hoe krijgen ze dit toch allemaal boven op de berg? Om 21.00 uur ligt alles weer in diepe rust.

Maandag 5 september 2005

5e Etappe: Rifugio Bertone – Pre De Bar, Rifugio Elena

Mist op de berg. Het zit vanochtend bij het opstaan helemaal potdicht van de mist. Er is amper een pad te zien. Eerst maar ontbijten, maar langzaam begint de bewolking te breken en zien we flarden blauwe lucht. Om 08.00 uur vertrekken we, en het is meteen al steil omhoog de berg op naar Le Pré (2125m). Beneden ons zien we de rifugio in de zon terwijl wij nog in de mist lopen. We klimmen verder over een geitenpaadje langs een paar bergmeertjes.

Wim en ik lopen weer samen want Ben en Pierre zijn al snel weggegaan, wat ik vreemd blij vinden. De zon breekt door, het wordt warm, de fleecetrui kan uit en de pijpen van de broek worden afgeritst. We kunnen weer genieten van de omgeving. Elke dag verwonder ik me over de schoonheid en ruigheid van het terrein, een totaal andere wereld.

Naar het hoogste punt

We blijven nog steeds stijgen en bereiken om 10.00 uur de Testa Bernada op 2534 meter. Het is het hoogste punt tot nu toe. Boven op de top staat een 'wereldverbeteraar' op blote voeten en de armen wijd gespreid in vervoering een verhaal te houden hoe de wereld er volgens hem uit zou moeten zien. Pierre vindt dit allemaal prachtig en gaat volop met hem in discussie. Ik vind het jammer dat er geen koffietent staat, dus gaan we alvast verder naar de Col Sapin (2436m), een goed kwartier verderop. Onze Amerikaanse vrienden zijn net gearriveerd en we houden een korte pauze.

Naar Rifugio Bonatti

De TMB daalt snel door de weilanden van de hoogte Val Armina, we kruisen een bergstroom met dezelfde naam en gaan langs de vervallen chalets van Alpe Supérieure de Sécheron (2260m). De weg loopt weer steil omhoog en we passeren de hoge col van de Pas Entre-Deux-Sauts (2524m). We krijgen nu een lang vlak stuk – wat is vlak in de bergen? – door het imposante dal van Malatra. In de verte zien we dat Ben en Pierre rechtsaf slaan langs een paar boerderijen. Dat is te vroeg, want we moeten nog veel verder rechtdoor naar de refuge. Wim en ik arriveren om 12.30 uur bij Walter Bonatti (2025m) en bestel-

len een uitgebreide lunch. Het is een nieuwe, zeer luxe refuge met natuurlijk weer uitzicht op de hoge bergen en gletsjers. Er komen veel dagjesmensen vanuit het dal naartoe gelopen, die komen eten en dan weer terug gaan. Even later arriveren ook Ben en Pierre.

Nieuwe route naar de Rifugio

Om zoveel mogelijk de asfaltwegen en autodrukke te vermijden is een nieuwe route uitgezet naar de refuge. We blijven op een pad hoog op de flanken van de Belle Combe (± 2000m). Even een stukje terug naar de boerderijen van Malatra Désot en dan gaan we over een houten brug een rivier over. We volgen het horizontale pad ongeveer drie kilometer – dat loopt ook wel eens lekker – en dalen dan sterk af naar het dorp Arnouva (1700m). Bij de parkeerplaats is het druk met dagwandelaars die de gletsjers bezoeken. De looptijd op dit stuk is wel veel langer dan de gids aangeeft. Over een brede stijgende grindweg lopen we naar Rifugio Elena (2062m) en komen daar om 16.00 uur aan.

Elena is een nieuwe rifugio die een aantal jaren geleden gebouwd is nadat de vorige door een lawine vernietigd was. Elena is de grootste rifugio die we tot nu bezochten met 114 slaapplaatsen in grote dormitoires. Deze nieuwe slaapzalen hebben een mooie indeling per vier bedden, met veel privacy. De douches zijn perfect en het avondeten mag er ook zijn. De halfpension-prijs is € 37,- Gauw weer wat kleding wassen en hopen dat dit nog droog wordt want de zon is intussen achter de wolken verdwenen, de wind steekt op, er is ander weer op komst.

Reserveringen

Elke keer blijkt dat de reservering steeds goed is doorgekomen. Bij de receptie belten ze voor mij naar Champex in Zwitserland voor de volgende overnachting. De geplande Auberge La Forêt is vol, maar Chalet Plein Air heeft voldoende plaats, dus dat is mooi geregeld. We drinken een biertje met onze Australische en Amerikaanse vrienden en bespreken met elkaar de mogelijkheden van overnachting op de 8e etappe. Omdat La Flégère gesloten is kunnen we uitwijken naar Refuge Lac Blanc aan het gelijknamige meer hoog in de bergen. Dan moeten we wel de route verleggen vanaf Tré-le-Champ, wat ongeveer een uur langer lopen is. Eerst maar afwachten of daar plaats is.

-wordt vervolgd-

Winterserie: de heide verkend vanuit nieuwe startplaats Lierop

Bij de komende Winterserie-wandeling (19 februari) wordt de Strabrechtse Heide en zijn bosrijke omgeving tot in alle uithoeken verkend, te beginnen in Lierop. Het is voor het eerst dat dit dorp als startplaats is gekozen, in plaats van Geldrop of Heeze. Met name voor wandelaars op de kortste twee afstanden levert dit nieuwe gezichtspunten op; voorheen kwamen die niet verder dan het westelijke gedeelte van de hei.

Alle afstanden worden eerst via de buurtschap Moorsel over de Lieropsche Heide geleid. De aftakking van de 10 kilometer voert langs het Starven; de 15 kilometer loopt in een wijdere lus terug over de Strabrechtse Heide, terwijl de rest nog een eind verder naar het westen gaat. Op de Braakhuizense Heide bij Geldrop is de volgende splitsing. De lopers op de 30 en 40 kilometer zakken hier af naar het zuiden, naar kasteel Heeze.

Na de caférust volgt de aftakking van de 30 kilometer met een tracé via de Hubertusbossen, eigendom van Het Brabants Landschap. De 40 kilometer maakt een grote lus naar het zuiden en passeert daarbij onder andere Kapellerput, Kempenhaeghe, het Sterksels kanaal en natuurgebied De Pan. Niet lang na de samenkomst van 30 en 40 kilometer komen de wandelaars van de 20 kilometer erbij. Zij zijn vanaf Geldrop dwars over de Strabrechtse Heide teruggelopen, onder meer tussen het Beuven en het Grafven door. Het laatste deel van de tocht gaat door natuurgebieden op Somerens en Lierops grondgebied.

Behalve veel heide, heeft deze Winterserie-tocht ook veel mooie bossen te bieden, waarin larix en beuk de boventoon voeren.

Clubreis Monschau - Eupen

Op 11 maart is de eerste OLAT-clubreis van dit jaar. Deze tocht gaat over de GR AE noord. Een mooie tocht in Duitsland langs verschillende meanderende beekjes en enkele klimmetjes tot 600 meter. In België pakten we een stuk Hoge Venen mee. Dit is een laagveen-gebied, dat in vroeger tijden vrijwel onbegaanbaar was. Tegenwoordig is de doortocht te voet wel mogelijk en dat is één van de redenen om door dit gebied te wandelen. Als deze editie uitkomt, ligt daar nog sneeuw en wordt er volop gelanglaafd, maar in maart zien we er al een klein begin van de lente.

De clubreis-commissie hoopt veel deelnemers te kunnen begroeten op deze eerste tocht van het nieuwe seizoen.

Van Luijksgestel naar Lommel en... terug!

Afgelopen nacht heeft het licht gesneeuwd en vanmorgen is het een witte wereld en gelukkig niet al te glad op de weg om veilig met de auto naar Luijksgestel te rijden voor de Grenzeloze Tocht. We staan alweer voor de veertiende keer aan de start en we hebben er niet één hoeven te missen. Met het weer was er altijd wel iets mis, maar vandaag belooft het een prachtige dag te worden.

Als Piet en ik omstreeks half tien vertrekken, is het rustig op het parkoers. De meeste wandelaars zijn dan al een goed uur onderweg en ze dwalen in het halfduister door het bosgebied. Voor ons komt al vlug een mager zonnetje even goedendag wensen en bij de kerststal aan de rand van het dorp is het lieve leventje al in volle gang. Sint Jozef leest op z'n gemak het nieuws in de krant, terwijl Maria het Kindje de fles geeft. Het dierenleventje naast de woonkamer is nog hetzelfde als vroeger in onze eenvoudige Kempische boerengemeenschap gebruikelijk was: een koe, een ezel, een geit en een schaaap. Een groepje wandelaars kijkt bewonderend toe bij zoveel harmonie....! Bij de achterdeur kloppen drie mannen aan; sinds vannacht volgen ze een ster en vol verwachting klopt hun hart...!

De velden zijn leeg, op een laagje sneeuw na, en ze strekken zich uit tot aan de bosrand. Zodra de gelegenheid zich voordoet wijst een pijl ons het bos in en zijn we bezig het ene bospad na het andere te volgen. We moeten wel goed opletten, want door de vele voeten die ons voorgingen is het behoorlijk glad geworden.

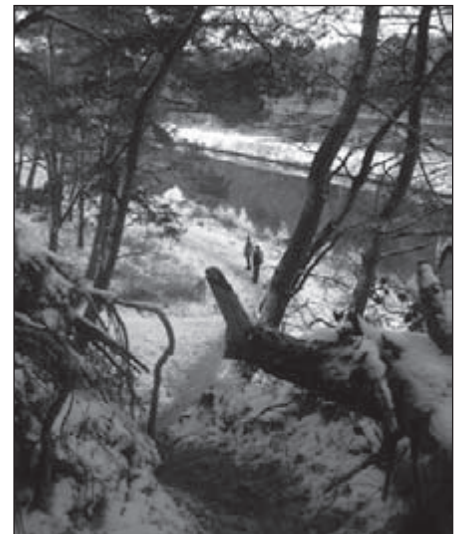
Na een halfuurtje komen we weer in de bewoonde wereld, inmiddels duidelijk op Belgisch grondgebied want de typische alleenstaande huizen hebben alle een eigen hofje en de stroom gaat hier nog door de lucht.

Alleen het kanaal vormt een obstakel tussen onze twee landjes, maar op regelde afstand ligt er wel een brug over en hier is er een vlakbij. Aan

de overzijde gaat het 'bergaf' en een schuiver is dan vlug gemaakt, dus we gaan met de rem erop! Nog even wat kronkelpaadjes door een heuvelachtig bosgebied en we zijn op niveau. De ene villa is nog groter dan de andere en de tuinen: plaatjes!

We volgen 'de laan' tot we bij het voetbalstadion komen. Daar moeten we nog een flinke omweg maken, maar als we eenmaal de hoofdpoort gevonden hebben is het ook zo gepiept. Het gastenlokaal zit stampvol en met een stempel op onze controlekaart houden we het hier voor gezien.

We wandelen nog een tijdje door deze welgestelde woonwijk in het Lommelse buitengebied en komen dan terug bij het kanaal om via dezelfde brug aan de overzijde enige behendigheidsoefeningen te gaan verrichten voordat we uiteindelijk de geplande kilometers naar Heide-Heuvel hebben vol gemaakt. De volgende brug ligt enkele kilometers verderop en om daar te komen zou het het eenvoudigst zijn geweest om het mooie fietspad langs het kanaal te volgen. Maar naar dat gemak heeft onze padenbouwer Ad echter geen oren! Een wirwar aan smalle kronkelpaadjes

over een heuvelachtige beboste wal is ons lot. Soms zijn de paadjes spekglad en even later is het niet veel meer dan een losgewroet slijkpad alsof er wilde zwijnen hebben rondgedoold. Nou ja, het is best leuk zullen we maar zeggen! En wie weet waren Sandra en haar vriend uit Lisse daar nog op tijd om die wilde beesten in het echt te zien.

De laatste paar kilometers richting zandhopen krijgen ze van ons cadeau en we gaan via de brug rechtstreeks naar de Parochiezaal. De echte afstand van 15 km was toch al ruim een kilometer te lang!

De torenklok staat op vijf voor twaalf. In de parochiezaal heerst een gezellige drukte. We spenderen een paar euro aan de voedselbank en stappen na drie kwartier weer op. Velen zijn al rijp

voor de pendelbus en anderen maken zich op om de uurtjes tot de laatste afrit zo aangenaam mogelijk te maken! Een bordje in de hal geeft aan dat al 840 wandelaars richting Holland zijn gegaan.

Sprookjesachtig parkoers

Al vlug blijkt dat de Belgen erg creatief bezig zijn geweest. Na 175 jaar onafhankelijkheid en 25 jaar milieube-wustwording tovert de Lommelse wan-

delclub ons dit jaar een sprookjesachtig parkoers voor. Degenen die besloten de terugweg met de bus te gaan, zijn de mooiste wandeling van de afgelopen jaren misgelopen!

Na het verlaten van Heide-Heuvel wandelen we in bosgebied over een pad dat in hoogteverschil ongeveer gelijke tred houdt met de kronkels en dat bovendien alsmaar gladder wordt. De meeste wandelaars gaan hier dan ook regelmatig onderuit; zelfs onze voetvaste Piet moet eenmaal het loodje leggen.

Wij komen bij de voetgangersbrug over het kanaal, maar die moeten we nu nog niet 'beklimmen'. We gaan even verderop met een boog naar rechts om dan even later een laantje in te gaan dat ons in een betoverend landschap brengt.

Ik ga niet proberen het geheel te be-

schrijven, daarvoor is het op dit moment te mooi. Ook het woord 'Sahara', waarmee dit prachtige natuurgebiedje wel eens wordt aangeduid, is nu niet op z'n plaats. Het geheel is een mengeling van heuveltjes met lage begroeiing, afgewisseld met grote en kleine vennen. Dit alles bedekt met een maagdelijk laagje sneeuw en daarboven een blauw uitspannel met een stralende zon.

Een enkel heuveltje is nog moeilijk te beklimmen, maar dat levert meer lol op dan ongemak. De route brengt ons op plekjes waar de mooiste 'vergezichten' zijn te bewonderen. Het is nu moeilijk te bevatten dat dit alles is ontstaan uit de as van industriële verwoesting; het afsterven van de natuur door uitstoot van de giftige adem uit de voormalige zinkindustrie

Daarna worden we weer het bos ingestuurd en komen tenslotte terug in de wijk waar we eerder deze dag in het voetbalstadion de controlepost troffen en waar nog steeds gelegenheid is om wat energie op te doen. We besluiten verder te gaan want de avond nadert met rasse schreden en tempo lopen zit er voor ons niet in, vanwege de steeds gladder wordende paadjes en... nog 7 kilometer voor de boeg.

Het stadionterrein verlaten via de weg die voor ons is uitgestippeld, wordt een kunststuk op zich, want elk stukje vaste ondergrond is reeds benut en daardoor glad als een spiegel. We houden ons vast aan alles wat we op onze weg tegenkomen.

Tijd om jaloers te worden op de prachtige sportaccommodaties die hier liggen is er bijna niet, het ene complex volgt het andere op. En dan dat kolossale bouw-

werk met die grootse overspanning aan stalen pylonen en draden! De trots van zoveel Lommelse evenementen. De uitlopers van het eerder beschreven natuurgebiedje vertonen reeds de contouren van de vallende avondschemering. We komen opnieuw bij de voetgangersbrug, een futuristisch bouwsel in S-vorm met duidelijk architectonische verwantschap met de eerdere genoemde evenementenhal. Nu gaan we die brug wel over en passeren en passant

enkele coureurs die hun vermaak zochten in het wat ruigere werk.

Ons wacht nog een laatste stuiptrekking van de grillige natuur; een afdaling met een behoorlijk verval daagt ons uit ook deze klus de klaren! Daarna passeren we de laatste grenspaal, een fraai exemplaar dat Piet Janssens ongetwijfeld heeft gearcheveerd, samen met de nodige wetenswaardigheden.

We zijn terug op Nederlandse bodem. Het bewandelen van bospaden is voor ons inmiddels een routineklus. We ervaren hier toch duidelijk een andere structuur in de ondergrond dan in het overige deel van ons vlakke Kempenland. Een uniek paaltje geeft het hoogteverschil aan met ons meetkundig ijkpunt dat ze ergens in Amsterdam in een kast hebben liggen. We stegen tot 437 meter boven het NAP. Het lijkt wel of ze bospaden ook dwars op de grondstructuur hebben aangelegd.

Dan zien we de 'Koperteut', een café aan de bosrand en weten dat het nog slechts een paar honderd meter is tot de finish: Cambiance De Zwarte Bergen. Een vertrouwd adres waar we al vele jaren te gast mogen zijn om deze oudejaarswandeling tot een van de hoogtepunten van ons jaarlijkse wandelprogramma te maken.

Wij mogen zowel OLAT als de wandelclub Milieu 2000 feliciteren met deze fantastische editie, zeker een reden om met spanning uit te zien naar het volgende jaar: 'de vijftiende'!

-Ad van Asten-

Foto's Ad van Asten en Mirjam Kies

Organisator Henk Plasman van trainingsweekeinden in Wintelre:

'Als er maar vooruitgang in zit'

Al vijftien jaar op rij houdt OLAT trainingsweekenden voor wandelaars, een uniek fenomeen in de Nederlandse wandelsportwereld. Na een stuk of wat verhuizingen heeft organisator Henk Plasman negen jaar geleden zijn ideale stekje gevonden: kampeerboerderij 't Caves, een oase van rust in het buitengebied van Wintelre, met bossen en vennen op een steenworp afstand. Het jaarlijkse trainingsweekend trekt van heinde en verre deelnemers. Dit jaar was er zelfs voor het eerst een wachtlijst. Uw verslaggever liep een dagje mee.

Looptraining op een weggetje in het bos

Zaterdagochtend 09.00 uur. De ruim veertig deelnemers die vrijdagmiddag al zijn gearriveerd, zijn bezig de ontbijtboel op te ruimen. De avond tevoren hebben ze in het donker al hun eerste trainingsrondjes gelopen, gevolgd door een gezellig samenzijn tot in de kleine uurtjes. Zometeen begint het serieuze werk. Er komen nog wat gasten binnenvallen die alleen op zaterdag meedoen. De capaciteit van slaapzalen en keukenbrigade mag dan zijn grenzen hebben – tijdens de trainingen van zaterdag kan een beperkt aantal deelnemers er nog wel bij.

Nadat assistent-trainer Kees Lambregts de laatste deelnemer van station Best heeft afgehaald, kan de warming-up beginnen. In de hal is het dan even dringen geblazen, want tijdens dit weekeinde gelden 'Japanse' huisregels: binnen gaan de schoenen uit. Anders is er geen beginnen aan om de grote eetzaal annex recreatieruimte moddervrij te houden. Gelukkig heeft de accommodatie overal vloerverwarming. Pantoffels zijn niet eens nodig.

De warming-up wordt gehouden op het grote speelveld dat vlak voor de deur ligt. Het heeft flink gevoren die nacht, en het gras gaat schuil onder een laagje rijp. Het is een bont gezelschap dat dit

witte tapijt betreedt: snelwandelaars naast recreatieve lopers; veel jeugd en relatief weinig ouderen. Ook enkele gezinnen zijn van de partij. Ongeveer de helft van de deelnemers komt dit jaar voor het eerst. Henk Plasman geeft de nieuwelingen extra aandacht en drukt hen op het hart vooral veel vragen te stellen.

Vervolgens krijgt de groep drie kwartier lang de ene na de andere oefening. Stokjes tussen de benen doorgeven onder het lopen, balletjes in hoog tempo overgooien, molenwieken met de armen, lopen met de handen in de lucht, huppelen, zigzaggen, wijdbeens springen en in ganzenpas achteruitlopen met de handen op elkaars schouder, om maar een greep te doen uit Henks ruime assortiment. Door de speelse aanpak zit de stemming er meteen goed in, maar dat staat een duchtige training geenszins in de weg.

Een eindje verderop liggen al vier rijen kleurige kegeltjes klaar voor het volgende onderdeel. Achter elke rij neemt een man of tien plaats, die één voor één op allerlei manieren langs en tussen

de kegeltjes door moeten bewegen. „Ja, da's niks hè, Kees!”, roept Henk, die de verrichtingen scherp in de gaten houdt. „Wat jij doet is geen slalommen, maar gewoon erover heen springen!” Bij het pirouettes draaien langs en tussen de kegeltjes door vraagt hij zich hardop af: „Eens kijken of jullie dat snappen.” Als iedereen klaar is klinkt het bemoedigend: „De tweede keer wordt beter dan de eerste – ik weet het zeker...” Henk krijgt gelijk, alleen staat na afloop niet iedereen even vast meer op z'n benen. De commando's volgen elkaar in hoog tempo op. Na de kegeltjes komen de oefeningen met pylonen. Henk heeft ook een stel loodzware ballen bij zich. Die moeten de deelnemers lukraak naar een kringgenoot toespelen. „Gewoon gooien naar degene die je het minst leuk vindt”, raadt Boetje Huliselan zijn medespelers aan. Dat is niet tegen dovemansoren gezegd; Boetje wordt letterlijk het mikpunt en neemt met een brede grijns vele ballen in ontvangst.

Uitgelaten bende

Er wordt sowieso veel gelachen en gedold bij de warming-up, maar Henk houdt de regie en zorgt ervoor dat iedereen bij de les blijft. Na drie kwartier strijkt een uitgelaten bende neer in de recreatiezaal, waar koffie, thee en limonade al klaar staan. Ook nu ruimt iedereen uit eigen beweging de vuile kopjes op. Corvee-schema's zijn in Wintelre niet nodig; alles loopt op roletjes.

Door de speelse aanpak zit de stemming er meteen goed in

Twee fouten

Henk Plasman had de groep al voorbereid op het tweede programma-onderdeel: de 'recreatieven' gaan een eind wandelen onder begeleiding van Sjef Koolen en Kees Lambregts, terwijl hijzelf de trainingsrondjes van de snelwandelaars onder zijn hoede neemt. Eerst wijst hij nog eens op de meest voorkomende fouten, met name bij de recreatieve lopers: teveel naar de grond kijken en teveel zijwaarts bewegen: „Dat kost veel energie en dat is zonde. Tenslotte wil je toch naar vóren lopen.”

Sjef en Kees nemen hun groep mee het bos in. Er wordt een stevig wandeltempo aangehouden en onderweg krijgt iedereen advies. Sommige deelnemers lopen teveel met hun voeten uit elkaar, of draaien hun tenen teveel naar buiten. Dat mag niet. De meest efficiënte manier van lopen bereik je door de voeten recht voor elkaar te zetten. Iets naar binnen draaien is nog beter. De heupen draaien dan vanzelf mee. Het bovenlijf moet je juist weer stil houden. Naar voren hangen is taboe. Al ben je nog zo moe, het lopen gaat altijd gemakkelijker als je het lijf zo recht mogelijk houdt, alleen al doordat je dan beter kunt ademen.

Het is een hele opgave om overal tegelijk op te letten, vooral als je ook nog actief je armen gaat bewegen en probeert om de passen zo lang mogelijk te maken. Grote stappen zetten is heel belangrijk, benadrukken Sjef en Kees. Je komt harder vooruit maar het kost veel minder energie.

Andermans fouten blijken een bron van aanschouwelijk onderwijs. Het leuke is

Assistent Sjef Koolen (links) en Henk Plasman beoordelen elke deelnemer apart

dat de corrigerende adviezen meteen kunnen worden uitgeprobeerd. „Merk je er nou iets van?” informeert Kees Lambregts na een poosje. „Jazeker”, antwoordt de aangesproken deelnemer – „Ik krijg spierpijn!”

Net een hotel

De lunch wil er na zo'n trainingstocht wel in. De grote tafels staan gedekt met een keur aan broodsoorten en beleg. De dames van de catering – niet geheel toevallig de echtgenotes van Henk, Sjef en Kees – zijn dan al vertrokken om boodschappen bij te halen voor de rest van het weekeinde.

De grote bulk wordt altijd van tevoren besteld bij een supermarkt in Henks woonplaats Best. In de beginjaren, toen er nog lang niet zoveel deelnemers waren als nu, pasten alle boodschappen met gemak in zijn eigen auto. Sinds dat

niet meer lukt, komt de supermarkt de bestelling ter plekke afleveren. Dat scheelt een hoop gesjouw. Maar ondanks de gigantische hoeveelheden voedsel en dranken die worden ingeslagen, blijft er altijd wel iets aan te vullen. En zo zijn Gea Plasman, Tiny Koolen en Els Lambregts er meteen even tussenuit voordat ze weer voor zo'n veertig gasten staan te koken.

De dames zijn uitstekend op elkaar ingespeeld geraakt in de loop der jaren. Gea en Tiny doen dit vanaf het begin; Els kwam er later bij. Het is de enige keer in het jaar dat ze voor zulke grote aantallen mensen in de weer zijn. Het menu staat tevoren vast: vrijdag soep met brood, zaterdag nasi en zondag macaroni. Alles vers gemaakt. Tussen de maaltijden door worden heel wat kannen koffie en thee gezet en ook de limonade is niet aan te slepen. „Ja, niemand komt iets tekort. Het is hier net een hotel”, zegt Gea. „Maar afwassen doen wij niet. Dat is het aftrainen voor de lopers”, grapt Els. Tiny Koolen is de enige die weleens meegaat op een wandeling. „Dat is maar goed ook”, zeggen de andere twee. „Anders zou het eten niet zo goed smaken.” Bij de vraag wat ze verder doen in hun schaarse vrije uurtjes stijgt een spontaan gelach op: „Dat gaan wij niet vertellen, want dan wil iedereen volgend jaar in de catering!”

Het drietal is in elk geval dik tevreden met de huidige locatie in Wintelre. Een goed uitgeruste keuken, schone douches, alles gemakkelijk bij te houden en bovenal ruim en gezellig. De familie Plasman neemt elk jaar stapels spellen mee van huis. Verder wordt druk

Trainer Henk Plasman bedenkt van alles met kegeltjes: „Eens kijken of jullie dat snappen”

Hulptrainer Kees Lambregts werpt een kritische blik en geeft aanwijzingen

gebruik gemaakt van de pingpongtafel en het tafelvoetbal. Een televisie is er ook, maar die blijft vrijwel altijd uit. Niemand heeft er behoefte aan. „We hoeven de mensen niet te vermaken”, zegt Henk Plasman. „Ooit was er sprake van een avondprogramma, maar dat is helemaal niet nodig, het gaat allemaal zó spontaan en ongedwongen. Daar moet je niks aan veranderen.”

In ganzenpas

Na de lunchpauze wordt de groep opnieuw opgedeeld. Dit keer laat Henk de snelwandelaars over aan zijn assistent Kees, die met hen een duurlooptraining gaat doen. De recreatieve lopers duiken onder zijn leiding het bos weer in, maar nu langs een andere route. Het voorlopige doel is een asfaltweggetje dat als trainingscircuit dienst zal doen. Henk laat er de wandelaars in ganzenpas voorbij marcheren in telkens een andere houding. De kruising met een zandpaadje en een stukje kauwgum op het wegdek zijn de keerpunten. Sjef en hij staan in het midden en corrigeren waar dat nodig is.

Henk is door Sjef en Kees dan al bijgepraat over de ochtendtraining en constateert dat de deelnemers veel hebben opgestoken. „Het ziet er nu goed uit”, zegt hij tevreden en koppelt daar meteen een advies aan: „Voortaan steeds als je een eindje gaat lopen, goed op je houding letten.” Maar, zegt hij ook: „Verwacht niet dat je ineens een verkeerde houding kunt afleren. Als er maar verbetering in zit.”

De leeftijd spreekt wat dit betreft een woordje mee: hoe ouder iemand is, hoe moeilijker gewoontes zijn af te leren.

„Bovendien heeft iedereen zijn eigen bouw, daar verander je niets aan. Maar binnen dat gegeven kun je toch je prestaties telkens een stukje verbeteren, bijvoorbeeld door je pas met steeds enkele centimeters te verlengen of door wat meer rechtop te lopen. En dan merk je vanzelf dat je minder gauw moe wordt.”

Henk Plasman heeft de trainingen vijftien jaar geleden overgenomen van toenmalig OLAT-voorzitter Jos Koolen, die het lange-afstand- en prestatiewandelen een nieuwe impuls wilde geven. „Eerst waren dat dagtrainingen in Weert, later werden het weekeinden”, vertelt hij aan het eind van de middag, als iedereen terug is. „Het eerste weekend was in Merselo, bij Venray, met 12 à 15 man. Het was een dure locatie, en omdat er zo weinig mensen meededen moest er geld bij. Na twee jaar kwa-

men we in Eersel terecht, waar we op diverse plekken hebben gezeten. En nu zitten we alweer negen jaar hier. Ik heb deze kampeerboerderij leren kennen via het schoolkamp van mijn kinderen; het was toen gloednieuw.”

Harde kern

Intussen heeft hij al voor 2007 gereserveerd in 't Caves, waar vooral de sportieve wandelaars elk jaar graag terugkomen – sommigen al minstens tien jaar. „Dat is de harde kern, die ken ik allemaal wel. Er zijn erbij die hier als kind al kwamen. Het is fijn om met elkaar te trainen. En doordat je hier ook met elkaar overnacht, geeft dat een extra stukje gezelligheid. Zo'n gezamenlijk weekend met bijscholing op houding en voetenwerk is uniek. Zoiets heb ik tenminste nergens anders kunnen ontdekken.”

Zoals zovelen is Henk (48) bij toeval in de wandelsport beland. „Ik wilde één keer de Kennedymars doen. Maar dat ging zo gemakkelijk, dat ik vrij snel doorging met lopen. Ik heb toen begeleiding gezocht, kwam vervolgens in de Nederlandse selectie Snelwandelen en toen door een blessure weer eruit. Dat is nu ongeveer zeven jaar geleden.” Bij de KNAU haalde hij enkele modules als coach en sinds twee jaar verzorgt hij hardlooptrainingen bij atletiekvereniging Generaal Michaelis in Best. Zo, nu weten we meteen hoe Henk aan zijn jas komt met 'TRAINER' erop. En waar die pylonen, kegeltjes, stokken en ballen vandaan komen.

-Mirjam Kies-
Tekst en foto's

Kees Lambregts, Henk Plasman en Sjef Koolen houden werkoverleg (foto Hans de Vries)

Kerstman op bezoek bij wandelen op dinsdag

Het is dinsdag 20 december 2005 als 48 wandelaars zich richting Helvoirt begeven om een pittige tocht van 20 kilometer te gaan lopen. Na een parkeerprobleempje, maar nog ruim op tijd gaat we naar het vertrekpunt: café 'De Heeren Jansen' dat geheel in kerstsfeer is opgetuigd. Wie schetst ieders verbazing als blijkt dat hier een heuse kerstman (of was het een kerstvrouw?) ons verwelkomt met een grote schaal overheerlijke peperkoek. Ria... dat is wederom een leuk en spontaan idee van jou.

Precies om 10 uur, nadat de erwtensoep voor de middagpauze reeds telefonisch is besteld, gaan we op pad voor een wandeling richting Loonse en Drunense duinen. Het is enigszins mistig en aan de koude kant, maar dat deert verder niemand. Voor zover de nieuwtjes en het waarom van de afwezigheid van enkele vaste wandelaars nog niet geheel zijn besproken, gaat die bespreking tijdens de tocht gewoon door. Tineke Brouwhuis – waar was je nou? Marie – Beek en Donk? De afwezigheid van Toos uit Heeze is bekend (beterschap gewenst met de arm). Andere Toos uit Nueneen, ook bekend; zozegd met permissie afwezig. Ben ik iemand vergeten? Enkele nieuwkomers worden van harte welkom geheten, evenals enkele min of

meer vaste deelnemers die een paar maal afwezig waren op onze dinsdagwandeling. De erwtensoep bij het middagcafé is heerlijk. Het uitzicht over de duinen vanaf de Capucijnenberg imposant. Zijn dat echt de toppen van bomen die op deze berg uit de grond omhoog komen? Ja hoor, dat is echt zo: de wortels van deze bomen zitten diep onder het zand. Oh ja, 's middags zien we nog even het zonnetje: op de dinsdagwandeling is het trouwens altijd mooi weer en uitzonderingen bevestigen de regel. Het bekijken van een grote roofvogel levert wat achterstand op voor een kleine groep. Een enkel fluitsignaal is voor de voorhoede voldoende om even in te houden zodat de eenheid weer spoedig is hersteld. Van een echte eenheid is uiteraard nooit echt sprake. Je wandelt in een lang lint en praat eens met deze of gene, en als je dat wilt loop je een tijdje lekker in je eentje binnen de groep.

Om half vier zijn we terug bij De Heeren Jansen. Hier wordt nog even nagepraat over de tocht en iets gedronken. Er worden foto's gemaakt van de weer tot kerstvrouw omgebouwde Ria en afspraken gemaakt voor de grenzeloze tocht op woensdag 28 december. Nadat door sommigen wat lektuur en plantenstekjes zijn uitgewisseld klinken de goede wensen voor de feestdagen alsmede voor een prettige jaarwisseling. Dan gaat iedereen weer huiswaarts.

Van velen kregen we een bedankje voor het uitzetten van deze mooie tocht. Namens de 'parkoers-bouwers': Kees en Nettie van Iersel, Mieke en Toon van Boxtel en Jo Lepoutre: het was voor ons leuk om te doen. Tot een volgende keer.

-Kees van Iersel-

UIT DE MEDIA

Schoenen die praten

De laatste twintig jaar was het al scheuring en inslag: vrijetijdsschoenen in de meest onmogelijke kleuren (geel/rood/paars). Nu is praten via je schoenen de nieuwste rage op het gebied van geluidloos communiceren. Er is een schoen, de Stripe Shifter, waarbij je vijf strepen aan de zijkant door een ingenieus schuifstelsel van kleur en hoogte kunt veranderen. Hierdoor ontstaan unieke combinaties. Door een persoonlijke boodschap te koppelen aan elke combinatie, ontstaat er een nieuwe taal met verschillende codes. Er zijn vijf codes die de basis vormen van deze taal: „I'm single“, „Peace“, „Want 2 Play?“, „Respect“ en „I'm in love“.

In onze lezerskring zitten veel personen die voor goede wandelschoenen meer dan €150,00 uitgeven, maar gezien de trendgevoeligheid van de tegenwoordige jeugd, zullen er van deze schoenen binnen enkele jaren ook wel miljoenen omgezet worden!

Bron: *Eindhovens Dagblad*, 11 jan. '06

Beach Challenge: zwaarder parcours

De organisatie van de Beach Challenge wil dit jaar revanche nemen voor de tegenslagen die ze vorig jaar te verwerken kreeg. Toen spoelde menige markeringsweg in de aanhoudende plensbuien, waren er onverwachte wegoebrekkingen op het parcours én meldde een aantal lopers zich abusievelijk in de 'oude' wedstrijdlocatie Kijkduin terwijl ze in het dorp Ter Heijde hadden moeten starten.

Ook de editie 2006 heeft als startlocatie Ter Heijde (bij Monster). Op zaterdag 19 augustus kunnen gegadigden zich in een grote strandtent vanaf 08.00 uur inschrijven voor de afstanden 5, 10, 15, 20 en 25 kilometer. Die laatste afstand is nieuw en voert bovendien over de hoogste duintoppen en terug over het strand. De Beach Challenge spreekt van een 'extreem zware' afstand.

Het wedstrijdsecretariaat is in handen van Hagenaar Rens Fransen, bereikbaar op tel. 06-16714882 of via e-mail wfransen@casema.nl.

Informatie is ook te vinden op de website www.beach-challenge.nl.

Bron: *persbericht*

Van 's Hertogenbosch naar Middelbeers

Zaterdag 24 september 2005. Rond half zeven in de ochtend vertrokken we te voet van huis naar het treinstation. Op het station troffen we een bekende persoon, namelijk mijn broer. Veel meer dan goedendag konden we niet zeggen, omdat onze trein eraan kwam. Via Utrecht reden we naar Den Bosch. Hier begonnen we aan het Pelgrimspad II. Dit loopt van Den Bosch naar Visé in België. Wij liepen het traject tot aan Sittard, om in een latere fase (28-31 oktober 2005) het traject Sittard-Visé te lopen.

Om 10 minuten over acht begonnen we te lopen. Op de Markt werd de markt ingericht. Daarna passeerden we een jeans-winkel die in de gevel nog de naam 'P. de Gruyter & Zn' had zitten. In de zestiger jaren woonde ik in Vught en zat in Den Bosch op school. Naast de bekende supermarkt die op de kleintjes zegt te letten, had je destijds ook De Gruyter. Bekend uit die tijd was de slogan 'het snoepje van de week'. En daar moest ik nu aan denken bij deze gevel. Spoedig daarna kwamen we bij de Sint Jan. We betraden de kathedraal en keken wat rond. Op een bord stond aangegeven dat het jaarlijkse onderhoud 3½ miljoen euro kost. We staken de Vughterweg over en liepen af en toe achter huizen langs. Daarbij liepen we langs de Dommel. We staken een verkeersweg en een spoorlijn over en liepen daarop langs de Isabella kazerne. We bereikten het afwateringskanaal 's Hertogenbosch-Drongelen. Dit kanaal mondt bij Drongelen (ten noorden van Waalwijk) uit in de Bergse Maas. Dit kanaal volgden we een paar kilometer. Bij de Vughter Lunetten sloegen we af. Daarop kwamen we, naast talrijke lunetten, langs de fusilladeplaats.

Op de fusilladeplaats bij lunet 2 zijn in 1944, vlak voor de ontruiming van het kamp, vermoedelijk honderden gevangenen om het leven gebracht. Van 317 mensen is met zekerheid bekend dat zij op deze plek zijn gefusilleerd. Hun lichamen werden naar het concentratiekamp afgevoerd en daar gecremeerd. Vlak na de oorlog richtten Vughtenaren ter herinnering een groot houten kruis op bij de fusilladeplaats. In 1947 onthulde prinses Juliana op deze plek een nationaal monument. Dit monument bestaat uit een voor de kogelvanger geplaatste gedenkwal van Frans natuursteen, met daarop de namen van de 317 gevangenen. Het houten kruis werd verplaatst naar de heuvel achter de gedenkwal. Tegenwoordig maakt

de fusilladeplaats deel uit van het Nationaal Monument Kamp Vught, dat in 1990 door koningin Beatrix is opengesteld. Het kamp en de fusilladeplaats kunnen dagelijks worden bezocht tussen 1 april en 31 oktober.

We kwamen uit bij het meer De IJzeren Man. Door de bladeren aan de bomen zagen we dit meer niet tenzij we van de route zouden afwijken. Dat deden we nu wel want we zagen een bankje. En vanaf dat bankje hadden we uitzicht op het meer. We staken de spoorlijn Den Bosch-Tilburg over en bereikten restaurant De 4 Kolommen. Daarna staken we de N65 (Vught-Tilburg) over en passeerden blindeninstituut De Steffenberg. Verder liepen we door de bossen en velden van natuurgebied Jagershagen. Na sportterreinen bereikten we op korte afstand de Essche Stroom. We zagen het riviertje zelf echter niet.

We kwamen twee oudere wandelaars tegen. We hoorden van hen dat ter gelegenheid van de Week van het Landschap bij kasteel Nemelaer gratis koffie en gebak was. Maar die gebakjes zouden wel op zijn als wij er kwamen. Want het was nog wel meer dan een uur lopen daar naar toe. De weg die

de Essche Stroom op afstand volgde was wisselend verhard en onverhard. We passeerden een gedenksteen ter nagedachtenis aan Mieke Pullen (14 juli 1957 – 28 januari 2003). Op deze plaats maakte een noodlottig ongeval een einde aan het mooie leven van een fantastische moeder, geweldige vrouw en wereldkampioene marathon op 14 juli 2001.

We kwamen uit in Haaren Zuid bij de Herberg van Boxtel. Deze was echter dicht omdat er een bruidspaar werd verwacht. Een verderop gelegen pannenkoekenhuis was eveneens dicht. We vervolgden ons pad. Op de toegangsweg naar kasteel Nemelaer stond een borstbeeld van Mr. F.J.M. Houben. Even verderop werd het kasteel Nemelaer bereikt. Er was inderdaad nog gratis koffie en de gebakjes waren gelukkig nog niet op. We namen in totaal drie lekkere koeken. Dit alles was niet in het kasteel zelf, maar buiten op een terrein naast het kasteel.

We vervolgden ons pad en staken de spoorlijn Tilburg-Boxtel over. Daarop kwamen we op bekend terrein. We herkenden hier namelijk trajecten van een door wandelvereniging De Keistampers vanuit Boxtel georganiseerde wandeltocht op zaterdag 23 april 2005. We staken het riviertje de Rosep over en dwaalden daarna een tijdlang over natuurgebied de Kampina. We zagen bordjes van de ANWB-fietsroute Oisterwijkse Vennen, de Leye fietstocht vanuit Helvoirt en de wandelroute Essche Stroom. Bij de Logtse Baan stond een picknickbank en 30 meter verderop

ook een (open) verplaatsbaar toilet. Op de Logtse Baan vond die dag namelijk een hardloophwedstrijd plaats: de 22^e Rabobank Hart van Brabantloop. Deze unieke estafette-loop van ongeveer 105 kilometer was opgedeeld in vijftien etappes die in lengte en zwaarte variëren. De start van de eerste etappe was 's ochtends om 7.30 uur op het terrein van de Universiteit van Tilburg. De deelnemende teams liepen door elf Noord-Brabantse gemeenten en de mooiste natuurgebieden. Befaamd daarbij was de

zware elfde etappe door de Kampina. Vervolgens dwaalden we door natuurgebied Dal van de Beerze. Nog voordat we het goed en wel bemerkten voerde ons pad dwars door een kudde paarden. We zagen er wel dertig. We liepen verder door naar Spoorndonk.

Vanaf het pad gezien lijkt de Spoorndonkse watermolen niet op een molen. Dat komt doordat het waterrad onder een dak staat. De molen is over de beek heen gebouwd, als enige van de acht Brabantse watermolens. Het westelijke deel bevat de korenmolen, het oostelijke, nu zonder scheprad, de oliemolen. De Spoorndonkse molen uit 1453 heeft een kleurrijke geschiedenis. Karel V had hier al het recht om het water tot ruim 12 meter op te stuwen. De molen, ooit bezit van de Heren van Oirschot, zorgde er indertijd voor dat de bewoners het droog hielden en dat de molenaar kon malen. Door de eeuwen heen hebben de mulders nooit hun waterrecht verkocht. Na 1990 is de eikenhouten molen met rijkssubsidie gerestaureerd en als monument aangegeven.

Toen we buiten Spoorndonk een foto maakten van het plaatsnaambord liepen er een paar kleine kinderen langs. Eén van hen zei: „Wie maakt er nou een foto van een plaatsnaambord!”

Verderop kruisten wij de snelweg A58 (Tilburg-Eindhoven) en bereikten vervolgens De Heilige Eik. Deze bedevaartkapel ligt idyllisch in het groen versholten. Dagelijks komen bezoekers er

een kaarsje opsteken voor Maria. Vooral in de meimaand en op zondagen kan het er erg druk zijn. Men schat dat er per jaar zo'n 25.000 pelgrims komen. Er brandden talrijke kaarsjes en wij zetten er ook één bij.

De legende wil dat een boer uit Spoorndonk of Middelbeers op een dag een uit hout gesneden Mariabeeldje in de Beerze zag drijven. Oh wonder, tegen de stroom in. Ootmoedig nam hij het miraculeuze beeldje op en plaatste het vol eerbied in een holle eik. Een vreem-

de plaats voor Onze Lieve Vrouwe, moet een passerende dorpling hebben gedacht, waarop deze het beeldje meenam naar Oirschot en het de pastoor in de Sint-Pieterkerk liet plaatsen. Maar de andere dag was het beeldje uit de kerk verdwenen en stond het opnieuw in de holte van de eik. Een teken, zo meende men, dat daar ter ere van O.L. Vrouwe van de Eik een kapel moest worden gebouwd. En zo geschiedde. Uit onderzoek in het begin van de 17^e eeuw van de plaatselijke pastoor blijkt dat O.L. Vrouwe van de Heilige Eik wordt vereerd vanaf de 15^e eeuw. De eerste kapel werd gebouwd ten tijde van de tachtigjarige oorlog. In 1649 werd de kapel op last van de Staten Generaal tot de grond toe afgebroken. Pelgrims bleven de bedevaartplaats echter bezoeken. Eind 18^e eeuw stond er een bouwsel

van pluggen, maar het duurde tot 1854 eer er een nieuwe stenen kapel werd gebouwd.

Het oorspronkelijke Mariabeeld, 40 centimeter hoog, staat niet in de kapel, maar in de Oirschotse St. Pieterskerk. Het eikenhouten beeld is aangekleed met een lange brokaten mantel en getooid met een zilveren kroon. In het hout van de altaartombe is de oorsprongslegende uitgesneden. De werkelijke verering vindt echter plaats in de kapel bij de Beerze, waar een kleinere replica te zien is op een draaitroon. Na 1800 groeide de kapel uit tot een waar bedevaartsoord, met zeker vier maal per jaar een processie. Vanaf 1939 werd er op zondagen in mei in de openlucht een mis opgedragen. Tegenwoordig is er alleen nog een processie op tweede Pinksterdag en zijn er eucharistievieringen op de donderdagavonden (19.00 uur) in mei. Al vanaf het vroege begin van de verering bestond in Oirschot de O.L. Vrouwenbroederschap die nu nog als het schuttersgilde voortbestaat. Tegenwoordig draagt en begeleidt het gilde het beeld van O.L. Vrouwe tijdens de Pinksterprocessie.

We staken het Wilhelminakanaal over en uiteindelijk werd Middelbeers bereikt. We passeerden café-restaurant De Zwaan. Hier zouden we 's avonds dineren. Ons overnachtingadres lag 1 km van de route af richting Oostelbeers. Daar werden we ontvangen met koffie. Het is de hele dag droog gebleven, met een maximum temperatuur van 20 graden. Geruime tijd hingen er dreigende wolken, die zich gelukkig niet ontladden. De laatste drie van in totaal tien uur liepen we in de korte broek.

-Henri Floor & Coos Verburg-
tekst en foto's

OOG VOOR RECLAME OOG VOOR DETAIL

Gun uw klanten een heldere kijk op uw bedrijf; wij verzorgen uw complete bedrijfspresentatie van ontwerp tot realisatie geheel in eigen huis!

Oog voor u én uw klanten!

HOGELANDSEWEG 101 • 6545 AB NIJMEGEN • T 024 3231021
WWW.VERHEESRECLAME.NL

RECLAMEBELETTERING • FULL-COLOUR PRINTEN
TEXTIELDRUK

HALLO WANDELAARS

Zondagmorgen 15 januari 2006. Kees en ik gingen weer vroeg uit de veren om richting Lage Mierde te gaan. Het was voor ons de eerste OLAT-wandeltocht van het nieuwe jaar. De Winterserie-wandeltochten van 2005 hebben wij ook meegelopen.

Om 6.30 uur gingen Kees en ik met de deeltaxi van Breda naar Lage Mierde. Rond 7.15 uur kwamen wij aan. Het startbureau was in café Dorpszicht. Het was erg gezellig om weer bij de geleerden van OLAT te horen en te lopen.

Wij gingen om 8.00 uur van start. Kees en ik hebben naar de zonsopgang gekeken. Wij gingen samen voor de 40 kilometer. Het was een bijzonder mooi parcours en met zorg uitgezet. Er waren veel sloten aan beide kanten van de weg, dus het was oppassen geblazen. Wij keken dus goed uit, bleven rustig lopen en genoten vooral.

Wij waren om 16.20 uur weer binnen. Heel veel bos gezien en het was mooi winterweer. Er was bijzonder goed gepijld; een 10 met een griffel voor de uitzetters.

Nog even iets anders.

Bij het verschijnen van dit OLAT Nieuws is Piet al geopereerd in het Catharinaziekenhuis in Eindhoven op 26 januari 2006.

Wij wensen hem beterschap.

Met de hartelijke groeten van de Globetrotters.

-Inge Mol-van Egmond-

UIT DE MEDIA

Wandelplatform had meer verwacht van de politiek

Het Wandelplatform-LAW is een klein beetje teleurgesteld over de uitkomst van het politieke wandeldebat dat in juni vorig jaar werd aangezwengeld door Groen Links.

Zowel minister Veerman (landbouw) als minister Peijs (Verkeer) toonden zich positief ten aanzien van een landelijk wandelbeleid. Het tweede debat hierover, in oktober, leverde toch minder op dan de wandelwereld had gehoopt. Zo was er in de Tweede Kamer geen politieke meerderheid te vinden voor een 'recht op oeverpad'. Verder is van diverse beleidsvoornemens onduidelijk of ze ook echt worden uitgevoerd, zoals de belofte om samen met de provincies duizend kilometer wandelpad aan te leggen.

Het Wandelplatform-LAW verwacht wel veel van de regeling om boeren per tien jaar met €4,50 te subsidiëren voor elke strekkende meter wandelpad over hun erf.

Bron: Lopende Zaken, december 2005

Erica Terpstra opent eerste Nordic Walking-pad

Niet alleen snelwandelaars zijn het mikpunt van spot, ook beoefenaren van het Nordic Walking krijgen van alles naar hun hoofd geslingerd. 'De sneeuw komt zo!' is al bijna een cliché. Maar alles wijst erop dat Nordic Walking binnenkort geheel salonfähig is, want op 17 januari heeft Erica Terpstra het eerste officiële Nordic Walking-pad geopend door een route-paaltje in de grond te slaan. De populaire sportvrouw deed dat als voorzitter van de federatie NOC*NSF. Zij had haar eigen Nordic Walking stokken meegenomen naar De Steeg, waar de ceremonie plaatsvond.

Bij deze gelegenheid werd bekend gemaakt dat Nordic Walking vooral vrouwen en 45-plussers trekt. Ook is er een sportvariant in opkomst waarbij een halve of hele marathon met stokken wordt gelopen. In Duitsland bestaat dit al.

Bron: NOS Journaal, 17 januari 2006

Eigen 2- en 4-daagse voor Nordic Walkers

Wat doe je als je bijna nergens welkom bent als Nordic Walker? Je organiseert gewoon je eigen feestje. Dit jaar staan er zodoende twee nieuwe meerdaagse evenementen op stapel, speciaal voor deze aparte tak van wandelsport – allebei in Drenthe. Eerst een Tweedaagse op 20 en 21 mei (afstanden 10, 15 en 30 km) en vervolgens een Vierdaagse van 27 t/m 30 juni (afstanden 5, 10 en 25 km).

Zie ook: www.nordicwalking4daagsedrenthe.nl

Bron: tweevoeter.nl, 22 december 2005

Drenthe paradijs voor Nordic Walkers

De provincie Drenthe is sowieso een paradijs voor Nordic Walkers. Sinds kort bestaat er voor hen een speciale hunebed-route. Die is gekoppeld aan een educatief programma van een halve dag, vanuit het Hunebedcentrum in Borger.

De arrangementen zijn elke vrijdagmiddag te boeken. Inlichtingen via tel. 0599-236374 of info@hunebedcentrum.nl.

Bron: Eindhovens Dagblad, 19 november '05